

ΜΕΤΡΙΚΑ ΤΙΝΑ
ΜΟΝΟΣΤΡΟΦΙΚΑ.

METRICA QUÆDAM
MONOSTROPHICA.

AUCTORE
GEORGIO ISAACO HUNTINGFORD, A.M.
e Coll. Nov. Oxon. Soc.

LONDINI,
Ex Officinâ J. NICHOLS.
IMPENSIS
J. BURDON, Bibliop. Winton.
MDCCLXXXII..

GEORGIUS ISAACUS HUNTINGFORD,

Viro admodum Reverendo et Colendo

JOSEPHO WARTON, S.T.P.

S A L U T E M.

NEMO est, cui hæc *Metrica* magis velim commendare, quàm Tibi, quo Humanissimo Præceptore feliciter usus sum, et quocum in suavissimo amicitiae commercio jam multos annos vixi. Quæ humillimè Tibi offeruntur, æquo animo accipere digneris oro.

Facilitas Styli Anacreontis, aurea illa simplicitas (Αφειλία) Græcorum Epigrammatum, vis mira et varietas infinita carminum, quæ apud Græcos Tragicos Scriptores reperiuntur, ea sunt Exemplaria, quorum ad imitationem se conformare, temerè forsan et frustra, velint hæc quæ sequuntur Specimina: in quibus quidem legendis et judicandis, ne nimium Criticæ severitatis exerceatur; hodiernis enim Divinos Illos Veteres præ amore et studio imitari modestè optantibus, multum fane licentiæ et petendum et

concedendum est. In his tamen *Metricis*, ferè nulla invenientur verba, aut alio sensu, aut aliâ quoad Metrum ratione usurpata, quàm quibus apud Auctores Antiquorum Sæculorum et Puræ Dictionis adhiberi solent.

Nec vitio vertatur, quòd in iis quæ aut *Ασροφα*, aut *Μονοσροφικα* sunt, varia versuum genera pro libitu (ut videatur) at ne prorsùs nullo ad Rem exprimendam consilio habito, assumpta sint. *Ασροφα* enim sic constituta se defendunt nominibus *Timocreontis* (1), *Ariphronis*, *Aristotelis*. Scolion illius pulcherrimum *Εἰς Πλάτωνα*; hujus Ode elegantissima *Εἰς Ὑγιειῶνα*; alteriusque Scolion seu potius Pæan sublimiori stylo expressum *Εἰς Ἑρμείωνα*, sunt omnia *Ασροφα*, sunt omnia e versibus pro libitu usurpatis contexta. Quod igitur ille Criticorum de Arte Poeticâ longè Princeps adèd non incusavit ut etiam imitatus fuerit, minoribus proculdubio concedendum est.

Non desunt tamen eruditi, qui genera versuum, quorum ad Rythmum, sive Ictum, auris facilè se accommodat, anteponunt iis in-

(1) Scolion *Timocreontis*.

ΣΦΕΛΕΣ, ὡ τυφλὲ Πλάτῃ

Μητ' ἐν γῇ, μητ' ἐν θαλάττῃ

Μητ' ἐν ἡπείρῳ φανημέναι,

Ἀλλὰ Τάρταρον γε καίειν καὶ Ἀχέρουσα,

Δία σε γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακὰ.

finitis

finitis Choricis, quorum Harmonia statim non percipi potest: hæc igitur *Metrica* e Daëtylicis, Iambicis, Anapæsticis, et Trochaicis pedibus, plerumque et præcipuè ita constituuntur, ut nullo negotio legi possint, prout Ratio Rhythmi postulet.

Sunt etiam qui tædium et fastidium ex iis, quæ per Strophes et Antistrophes scribuntur, creari censent: constructionem illam versuum *Καὶ α Σχεσιν* mutuò inter se respondentium, ne satis liberam esse ut ad vehementiorem Lyricæ Poeseos spiritum accommodaretur, existimant. Ob hanc sententiam, et præterea, quòd in his exiguis ne locus quidem Strophes et Antistrophes admittendarum datus esset, leges quæ ad illas pertinent confingendas omnino neglectæ sunt; atque etiam ubi Argumenta gravioris indolis fuere, carmina tamen solummodò Monostrophica conscripta sunt.

Monostrophicorum hujusmodi contexendorum inter Neotericos illustris Auctor est Ille *Thomas Masters*; cujus Ode *Εἰς τὴν τῆς Χριστὸς σωτηρίαν* (utcumque hâc vel illâ parte minùs casta) sublimi tamen spiritu concepta et vividè expressa, ad versus multiformes et carmina Monostrophica in diversis partibus Græcarum Tragœdiarum reperta, et respicit et se confingit.

Hunc egregium Scriptorem (in quo æquè ac in *Gulielmo Grocyno*, viris Græcarum Literarum peritissimis, suis Alumnis *Novum Collegium Oxoniæ* se meritò jactat) licèt longo intervallo, et ne vel proximo loco, sequi tamen et tutum et jucundum est.

Quid insuper obstat quo minùs Metrica Monostrophica se defenderent exemplis *Miltoni* et *Drydeni*? Illius *Lycidas*, Carmen allegoricè et patheticè deductum; ejusdemque Chorica in Dramate *Samsonis* omnia *Απολελυμένα*; quin et Hujus Ode *In Diem Cecilix* tot variis affectibus audacter animata; sunt quæque in suo genere pulcherrima et præstantissima, quorum omnium neutrum Nemo, qui judicii est sani, nempe ex Græcis Scriptoribus diu investigatis comparati, reprehendet, eo quòd per Strophen et Antistrophen non conficta sunt. Carmina enim *Αλακία* et Systemata *Απολελυμένα*, etiam antiquissimis Græcorum Scriptoribus, qui vel Tragicis ætate priores fuerant, haud incognita et inusitata esse, constat ex sequentibus *Hephaestionis* et ejus Scholiastæ.

“Μέτρικα δὲ ἀλακία, ὅσα ἐκ μέτρων μὲν ὁμολογούμενων συνεσηκε, ταῖς δὲ καὶ ἀνακυκλησίαις ἐκ ἑχέει, ἢ ἐκ ἀλάσιχον, ἢ ἐκ ἀλάσυσημαῖα· οἷος ἐστὶν ὁ Μαργάρης, ὁ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενος, ἐν ᾧ παρρησιασθαι τοῖς

ΕΠΕΣΙΝ

ἐπεσιν Ἰαμβικά, καὶ ταῦτα κατ' ἴσον συστημα.

Τοιῦτον ἐστὶ καὶ τὸ Σιμωνιδεῖον ἐπιγράμμα,

Ἰσθμία, δις Νεμεα, δις Ολυμπία ἐξεφάνωθην·

Οὐ πλάττει νικῶν σωμαῖος, ἀλλὰ τεχνῆ,

Ἀριστάμος θρασυς, Ἀλείος παλά.”

Ἡφαισιων. Edit. Pauvian. p. 64.

“ Τῶν δὲ κατὰ συστημα γεγραμμένων, τὰ μὲν ἐστὶ κατὰ σχεσιν, τὰ δὲ ἀπολελυμένα, τὰ δὲ μέτρικα ἀλᾶκ-
τα—Κατὰ σχεσιν μὲν ἔν ἐσιν, ἃ Δωλευὼν ἀναποδοσσεῖ
κ', ἀνακυκλησεῖ ὁ ποιητῆς γραφεῖ. Ἀπολελυμένα δὲ,
ἃ Εἰκη γεγραπταί, καὶ ἀνεὺ μέτρων ὥρισμέναι· οἷον εἰσιν
οἱ Νομοὶ οἱ Κιθαρωδικοὶ Τιμοθεῦ. Μέτρικα δὲ ἀλᾶκτα
ἐσιν, ἅπερ μέτρῳ μὲν γεγραπταί τινι, ἔτε δὲ ὁμοιοῦντα
ἔχει πρὸς ἀλλήλα, ὥτε ἀνακυκλησιν· οἷον ἐστὶ τὸ τε
Σιμωνιδεῦ ἐπιγράμμα—τοιῦτος ἐστὶ καὶ ὁ Μαργίτης
Ὅμηρος, οὐ γὰρ τετραγμένῳ ἀριθμῷ ἐπὶ τὸ Ἰαμβικὸν
ἐπιφέρειται. p. 66—67.

Σχολιον.

Ἄ εἰκη γεγραπταί.] Ὡς ἐτύχε, καὶ ἀνεὺ τῆς ποσο-
τήτος τῶν σιχῶν, τε ἐν αὐτοῖς μέτρῳ ὅρον ἐκ ἐχούτος,
ἀλλ' ἀδιαφορῶς δυᾶμεναι ἄρμοσαι, διχα ἐλεγχῶν·
ὥτε δὲ ὁμοιοῦντα ἔχει πρὸς ἀλλήλα, ὥς σιχηρῇ γε-
νεσθαι· ὥτε ἀνακυκλησιν, ὥς κατὰ σχεσιν γενεσθαι,
ἀλλὰ ἀδιαφορὸν τὴν τῶν μετρῶν ἐξαλλαγήν· ὥτε δὲ τὰ
ἀπολελυμένα, φησιν, ἀνακυκλησιν ἔχει, ἀλλ' αὐτοθεν
ἐστὶν ὁμολογούμενα, οἷον τὸ Σιμωνιδεῦ ἐπιγράμμα,
Ἰσθμία, δις Νεμεα, δις—δακτυλικὸν γὰρ ἑξαμέτρον, ἔτε
ἐλεγεῖα,

ἐλεγεία, καὶ ἰαμβός, ὅτε κατὰ σίχον καὶ ὅμοια ἀλλήλοις,
ὅτε κατὰ σχέσιν ἀναποδιδόμενα. p. 72.

“ Metrica autem (sunt) Ἀλὰκα, quæcunque ex metris quidem confectis (determinate, or obvious measures, such as are readily known to be of a particular sort) constituuntur, ordinem tamen et reversionem non habent, neque per Σίχον (i. e. quo versus ejusdem metri sunt) neque per Συσήματα (i. e. congestam seriem versuum plurimorum metrorum unâ collectorum :) qualis est ille Margites qui Homero attribuitur ; in quo interspersa sunt inter Epica carmina Iambica, et hæc nimirum non per æquale systema. Tale est etiam illud Simonidis epigramma,

Apud Isthmia semel, bis apud Nemea, bis
apud Olympia coronatus fui :

Vincens non latitudine corporis, sed arte,
Aristodemus audax, Eleus olim.

“ Eorum autem quæ per Systema scripta sunt, hæc sunt quidem Κατὰ σχέσιν, illa autem Ἀπολελυμένα, altera autem Μείζικα ἀλὰκα. Sunt igitur Κατὰ Σχέσιν, quæ Poeta *Interviens* repetitioni et reversioni scribit. Et Ἀπολελυμένα, quæ temerè scribuntur, et absque metro definito ; quales sunt illi *Nomi* accommodati ad Citharam *Timothei*. Metrica autem sunt

Ἀλὰκα,

Αἰαντα, quæ quidem Metro scribuntur quodam, neque tamen similitudinem inter se habent, neque reversionem: quale est illud Simonidis epigramma.—Talis est et ille Margites Homeri, numero enim carminum Epicorum non constituto, Iambicum inseritur.”

Scholium.

[*Quæ temerè scribuntur.*] Ut forte contigit; et absque ullâ fixâ quantitate versuum, metro in iis terminum non habente, utpote quod promiscuè aptari potest, sine indiciis vel signis (i. e. without any fixed Marks to point out a regular return of metre): neque quidem similitudinem habent inter se, ita ut sint Στιχηρη, i. e. per eisdem versus scripta: neque reversionem, ut sint Κατα σχεσιν, i. e. ut mutuo respondeant; at (habent) mutationem metrorum promiscuam. Neque quidem Απολελυμενα, inquit, reversionem habent, sed ex tempore sunt confessa, quale est illud Simonidis epigramma Ισθμια, δις Νεμεα, δις—Dactylicum enim Hexametrum, et Elegia, et Iambus, neque per Σιχον, et sibi invicem Similia, neque per Σχεσιν ut respondeant redduntur.”

Ab Hephæstione de rebus hujusmodi ad nulum Judicem præstantiorem provocare possumus;

ex

ex illius igitur sententiâ, his Metricis aut standum aut cadendum est.

At interea nequaquam is sum, qui me idoneum ad Odas prolixiores per Strophen et Antistrophen conscribendas profiterer: juvat simplex argumentum simpliciter tractare; et si quando forsan animus majora movere ausus fuerit, non ita tamen viguit ingenium, quin vinculis ejusmodi debilitatum et gravatum oneri succubuerit: inde quæ primo impetu concepit, ea plerumque effudit: at in iisdem postea expoliendis et emendandis is linæ labor impensus est, ut, ne vel una vox ignavè inserta fuerit, cautum est, quantum mens laboribus molestis plerumque occupata, cavere poterat.

Particulæ forsan quibusdâ otiosæ ducantur. Vis Particularum proculdubio magis animo concipi, quàm verbis exprimi potest: adeò tamen non sunt Expletivæ Particulæ, ut ex his rectè adhibitis, ne mediocris quidem venustas sive Græcæ sive aliarum Linguarum oriri videatur.

Causa, propter quam Dialectus Dorica in his Metricis, quæ Choricam formam exhibent, observâretur, non eadem nunc existit, quæ apud Tragicos Scriptores valebat. Græcorum

corum Tragœdia initium habuit ex Choro Rusticorum in honorem Bacchi post vindemiam collectorum, qui laudes ejus in extemporaneis rudibusque cantilenis efferebant. Ut religio fuit, etiam in perfecto statu Tragœdiæ, adhuc retinere eum Chorum, qui quidem inter Græcos non poterat amoveri e Dramate, nisi ipsâ Græci Dramatis naturâ omninò et præter fas mutatâ; ita necesse fervanda erat quædam memoria Dialecti, in quâ cantilenæ illæ priscæ effusæ sunt. Ea erat Dorica Dialectus, inter omnes alias antiquissima, et e quâ omnes aliæ Dialecti defluerunt. Chorus igitur Prisci Moris erat monumentum, et Dorica Dialectus, in Choricis Carminibus usurpata, erat Priscæ Linguae specimen; quorum utrumque Sophocles præfertim retinuit.

Si displiceat quibusdam inter Atticos Poetas versatis, quòd Ionica Dialectus in sequentibus admixta fuerit, hos rectius judicare docebit *Vossius* in *Libr. 2. C. 16. S. 9. Institut. Poeticarum*, et ille ingenio atque eruditione insignis Wiccamicus Alumnus *Thomas Burges* (2),
in

(2) Qui, cum alteram Editionem *Miscellaneorum Criticorum Dawfsii* jam daturus esset, hoc pulcherrimum *Azōnux* conscripsit:

in eo quod notavit in V. 916. *Ædip. Col. Sophoclis*. Nec quidem ea venia intermiscendi Dialectos pusillis neotericis neganda est, quam ipse fons et origo et pater et exemplar Poeseos five *Epicæ*, five *Tragicæ*, five *Comicæ*, usurpavit *Homerus*, cujus singula verba sunt apertissima, et quem *Sophocles* ob oculos perpetuò posuit.

Latina Interpretatio e contrariâ parte Metricis opponitur, ne quid in illis forsan obscurius dictum sit. Præcipuè tamen cautum est, ut vitium obscure scribendi præter cætera evitaretur, quippe quòd Perspicuitas, five in solutâ five in poeticâ oratione, prima sit et summa virtus.

Nec nulla cura adhibita est, ne Epithetorum tumidorum turgidorumque luxuria sit. Quæ nullis ornantur, jejuna sunt; quæ nimis referciuntur, imbecilla sunt Carmina.

Quod ad sententias et Imagines, quæ in his Metricis occurrunt, ni ex More Græco con-

Ανάθημα τῇ Ἀθηνᾷ.

Ταῦτα γέ Σοι κείται παρ βωμοῖς, δισπόλῃ Παλλὰς,
Οὓς Σοι καὶ Νίκη θῆκε θεὰ Σοφοκλῆς.

Ἀμφ' οἷς θυλὸς ἀγνὴν ἢ Κλειώ, Μελπομένη τε

Τῆς ἀρα σιμιοτέρης; πολλὰ φίλῃσι χορῶς.

Αἰδ' ὦν. Τριτογενὲς, σὺ γέ μοι πολυιδμοῖα δαῖς

Τὸν ἰδὼν· τὸν δ' ἐς αἰὶ καὶ μεμῶτα μαθεῖν·

Καὶ θυχίον δέ μ' ἰδὼν καθαρώς σιμὶ' ὄργια Μῦθων,

Καὶ τε κλυεῖν σοφίας χερσὶ' ἐπὶ Τραγικῆς.

Καὶ τότε δὴ, μετὰ Σε, ἀναθησθῆναι ἀξία μάλλον

Τῶν δ' ἀγίων βωμῶν, Σοὺ τε, ἀσάσσα, φέρων.

ceptæ

ceptæ sint, jure reprehendantur. Inter has tamen nemo longè accersitas aut affectatas requirat; tales enim, utcunque corrupto judicio depravatos delectare possint, tamen Optimorum Scriptorum admirantibus et studiosis omninò displicent; quippe quæ a naturâ et veritate prorsùs alienæ sunt. Argumentis non petitis, sed ultro se et obviam ferentibus, si Sententiæ et Imagines pro rebus natis non convenirent, pro malè conceptis ducendæ, pro falsis rejiciendæ sunt.

Ad quem finem, in quod commodum hæ nugæ Metricæ conscribuntur? sint, qui rogent. Inter has scribendas, multum curæ necesse impensum fuerit ad observanda Græcæ Linguæ Idiomata, Venustatem, et Vim; quibus quodammodo perceptis, quis animo promptiore non Græcas Literas excolet? Et forsan ex omni, qui vel minimè Humanitatem aut ipse diligit, aut inter alios promovet, Respublica Univerfa nihil detrimenti, ne dicam aliquod boni, in se deducit.

At ne ipsius Naturæ institutum est, nihil demum agi, nisi quod speciem utilitatis manifestè præ se ferat. Ipsa etenim flosculos in hortis, æquè ac triticum in arvis parit. Ipsa mentem humanam ex asperitate agresti, ad cultum elegantiore

gantiolem prosequendum impellit. Ipsa "Diva
 "Creatrix," est Musicæ et Picturæ; quæ artes
 si sublatae sint, vita quamvis inhumana foret et
 barbara, ne omnino tamen periret. Valeant
 igitur qui elegantiarum imperiti et insipientes,
 omnia ad modum utilitatis referre solent. Nec
 tamen lusus hujusmodi suo fructu carent: nam
 a levioribus paulatim ad graviora ducimur;
 deliciis primo allekti ad curas severiores sensim
 afferimur; et e Profanis interea evolvendis Li-
 teris, ad Sacras diligentèr investigandas et il-
 lustrandas, mentes rectè paramus et in-
 struimus.

Denique, nunc id solum restat, ut Metrica
 hæc nostra suis erroribus concedendam poscant
 veniam, quam a Tuo spectato et benevolo can-
 dore sperant impetrare.

Vale.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΡΙΚΩΝ.

	Page
Ευχη	2
Εἰς Ῥόδον	4
Εἰς Πενίαν, Πλῆγον, καὶ Μετριοῖητα	4
Εἰς Θανάσον Νεανίσκῃ	6
Εἰς Κρήνην Βρισολικὴν	8
Εἰς Θανάσον Μητέρος τῆ Φιλῆ	10
Εἰς Φίλον Μυσικωτάσον	12
Εἰς Ελπίδα	14
Εἰς Ὅρος ἐν ᾧ σκοποὺς πολεμικαῖς μηχαναῖς ἣν ὑποκείμενος	16
Εἰς Σίλην	18
Εἰς Βαρβίτον	20
Εἰς Εἰρήνην	22
Εἰς Ἥδονην	24
Εἰς Ὀρήν	26
Εἰς Δομῆς ξένοις καὶ γερῶσιν ἱερῶς—St. Cross	28
Εἰς Σχολήν	32
Εἰς Εἶαρ	34
Εἰς Ὀπώραν	38
Εἰς Ἀνθρώπον	40
Λακεδαιμονίαι Γυναῖκες	42
Εἰς	

xvi ὙΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΡΙΚΩΝ.

Εἰς Χορον παρθενων ορχῶμενων	-	46
Εἰς Ἡροδοτον	-	48
Εἰς την Νηϊδα την εν ποταμῳ Ιχινῳ καθημενην		52
Εἰς το Δραμα τε Καρακλακῃ Ἑλληνικῶς με- ταπεφρασμενον	-	56
Αρα εν τις τας τεχνας Μουσικην και Γραφικην θαυμαζειν και φιλειν δυναται, ει και μη εν ταυταις τυχη πεπαιδευμενος; Ναι μα Δια	-	58
Αθηναι	-	60
Εἰς Αλλον Αριστοτελῆ—(Dominum de Mon- boddo)	-	68
Εἰς Ρεδυκιναν δια πολλε χρονε παλιν ὀρῶμενην		70
Εἰς Σοφοκλῆ	-	72
Εἰς Χρονον	-	74
Εἰς Ἑλλαδα	-	78

M E T R I C A

MONOSTROPHICA.

B

Ε Τ Χ Η.

ΟΥ πλουσιων τον ολβον

Αιτῶ, μελαθρα, χρυσον,

Αγρῶς τε μακρον ευρεῖς,

Αρχῆς τε δυσχερειαν,

Γοιαυῖα τηλ' απεσω

5

Εμοιγε μη ποθῶντι.

Ἑλληνικοις Αοιδοις,

Ἑλληνικοις Σοφοισι,

Συν ευπρεπεί μεν Αιδοῖ,

Χρυση συν Ἀπλοῇ,

10

Θελοιμι συμβῶναι,

Ἐταιρος Εὐελειας,

Συνοικος Ευσεβειας,

Δολων αμοιρος αισχρων,

Ελευθερος τροποισιν,

15

Εργοις, λογοις δικαιος,

Ευερετῶν απαλῆας,

Παυροισι και μαλιστα

Φιλοισιν ευ χαριζων.

V O T U M.

NON divitum opulentiam
 Peto, ædes, aurum,
 Agrosque amplo spatio latos,
 Imperiique molestiam.
 Talia procul absint, 5
 Mihi quidem non desideranti.
 Cum Græcis Vatibus,
 Græcis Sapientibus,
 Cum decorâ quidem Verecundiâ,
 Cum aureâ Simplicitate 10
 Velim unâ vivere,
 Socius Frugalitatis.
 Simul habitans cum Pietate,
 Dolorum turpium expers,
 Ingenuus moribus, 15
 Factis, verbis justus,
 Benefaciens omnibus,
 Et præcipuè paucis
 Amicis commodè gratificans.

ΕΙΣ ῬΟΔΟΝ

ὃ ἐν χερσὶν ἐτυγχانون φορῶν.

ῬΟΔΟΙΣΙ καλλος ἐστίν,

ΑΛΛ' ὡς ταχίστα φεύγει,

ΑΛΛ' ὡς ταχὺς ὀλωλε.

Τοιῦτος ἐστὶν Ἄνδρος

Βίος. Νεαν παρ' ἥβην

5

Οὗτος γεγνηθεν ἀνθρώπων.

Ἐτη δ' ὅταν παρελθῇ

Φευ παυρα, παυρα, κείται

Παλῖμενος ποδῆσσι.

ΕΙΣ ΠΕΝΙΑΝ, ΠΛΟΥΤΟΝ, καὶ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑ.

ΜΕΜΦΟΜΑΙ οὐ ΠΕΝΙΑ· θυμὸς γὰρ σωφρονὸς ἐστίν,

Ἥ τικλεῖ Τεχνᾶς, Εὐελεῖν, Ἀρετὴν.

Οὐ μισῶ ΠΛΟΥΤΟΝ· χρηστοὶς ὅτε δῶρα δίδωσι,

Ἀνθρώποις πολλῶν αἰτίος ἐστὶ καλῶν.

ΑΛΛ' αἴπλη πολὺ ΜΕΤΡΙΟΤΗΣ μοι μάλλον ἀρεσκεί,

Ἥ πως ἐξ ἐρίων ἀμφοτέρωθεν ἔχει.

In R O S A M

quam in manibus fortè gerebam.

ROSIS est pulchritudo,

At quàm citissimè fugit,

At quàm citissimè periit.

Talis est Hominis

Vita. Novam inter juventam

5

Ille florens lætatus est.

Quando autem præterierint anni,

Ah! pauci, pauci—jacet

Conculcatus pedibus.

In PAUPERTATEM, PLUTUM, et MEDIO-
CRITATEM.

Non reprehendo PAUPERTATEM: nam sani est animi,

Quæ Artes, Frugalitatem, Virtutem parit.

Non odi PLUTUM: quando dona dat bonis,

Hominibus multorum egregiorum auctor est.

At simplex MEDIOCRITAS mihi multo magis placet,

Quæ quodammodo ex factis (quædam) utrinque
habet.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΝΕΑΝΙΣΚΟΥ.

ΤΙ κείμενον βλέπομι κερὸν, ἐκπλαῖως
Ὡχρον παρείας; Ὀμματ' ἀλλ' ὑπ' ὀφρυσι
Ναρκεῦντα δεινῶς νυκτὶ συσκιαζεται.

Τι χεῖλος ἐκ ἐρεύθεις;

Καὶ τι χεροῖν λελυνταὶ

5

Τα νευρα; Πῶς δεδοικα

Κακὰ μὴ τίνα πικρὰ πεπονθῆς.

Σιγᾶς ἔταιρε; φωνεαντος καλᾶ

Κλείσεις βοαῖσι; τοσσακὶς καλυμένος

Ὡς ἐμπαθὼς λαλήσον. Ὡ σιγᾶς ἐτι;

10

Φευ, φευ, μάτην προσεῖπον.

Ἐς αἰὲν ἐκ ἀκῶσει,

Ἐς αἰὲν οὐ λαλήσει,

Πέσεν, ὡ πέσεν, ὥσπερ ἐν αἵροις

Πέσεν ἀνθὸς τμήθεν ἀρόρῃ.

15

Ω ΘΑΝΑΤΟΣ, ΘΑΝΑΤΟΣ, τί δὲ ἐλπίδα πάσαν

ἀπηυρᾶς

Μῆτέρα, τίπτε Πατρός θυμῷ τοσόν αἰγὸς ἐθηκας;

IN OBITUM ADOLESCENTIS.

QUID jacentem videam juvenem, mirabiliter
 Pallentem genis? Ast oculi subter supercilia
 Torpentes terribiliter nocte simul obumbrantur.

Quid labrum non rubrum est?

Et quid manibus soluti sunt

5

Nervi? Quàm timeo

Ne mala quædam acerba passus fueris!

Taces sodalis? aures compellantis

Clamoribus claudes? toties invocatus

Sic patheticè, loquere. O! taces adhuc?

10

Ah! frustra, frustra allocutus sum.

In æternum non audiet,

In æternum non loquetur,

Occidit, O occidit, sicut in agris

Occidit flos aratro succisus.

15

O MORS, MORS, quid autem spem omnem abstulisti

Matri, cur dolorem tantum menti Patris creâsti?

Εἰς ΚΡΗΝΗΝ ΒΡΙΣΤΟΛΙΚΗΝ.

ΚΡΗΝΗ πορῶσα καινήν

Τοῖς ἀσθενέσιν ἰσχύιν

Ἰατρικοῖς ῥεεθροῖς,

Δὸς φίλῳ πῖοντι

Ἐξ ὑδάτος, κρᾶσις

5

Τὸ δῶρον ὑγείας.

Δὸς (ἀξίος γὰρ ἐστίν

ᾧ ταῦτα κεν θελήσης)

Δὸς τῷ πάλιν νεεσθῶν

Δομονδε πρὸς τοκήας,

10

Ἀδελφικῆς, ἑταίρης,

Οἱ νῦν χεῦσιν εὐχάς

Θεοῖσι, Σοὶ τε, Κρήνη,

Ὅπως μαλίστα ῥώμῃ

Θαλλῶν ἀνελθῇ ὥδε,

15

Ἐς οὔφιν, ἐς τε χεῖρας,

Ἀσπασος ἐν ποθέσιν.

Εἰ σῶος αὖλος ἦκοι,

Τοῦτ' αἰλμυρῆς θαλάσσης

Τοῦτ' ἀσπετὴ καὶ οὐβρὴ

20

Ἀμικλῆος αἰὲν εἴης

Παιήονος σὺ Κρήνη.

AD FONTEM BRISTOLICUM

FONS præstans novum
 Iis, qui infirmi sunt, robur
 Fluentis vim sanandi habentibus,
 Da amicissimo cùm biberit
 Ex aquâ, validissimæ 5
 Donum salutis.
 Da (dignus enim est
 Cui hæc volueris)
 Da huic iterum redire
 Domum ad parentes 10
 Germanos, sodales,
 Qui nunc vota effundunt
 Diis, et Tibi, Fons,
 Ut vigore maximè
 Florens hic rursus veniat 15
 Ad visum, et ad manus,
 Amplectendus inter desiderantes.
 Si salvus ille veniat,
 Tunc falso mari
 Tunc rapido etiam imbre 20
 Non-mixtus semper esses
 Tu Pæonis Fons.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΜΗΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ.

ΠΕΝΘΕΪ βαρυνθείς καρδίας αλγυνομαι,
Λείβω καὶ ὀμμαῶν ποθεῖνα δακρυαῖ.

Οἱμοι, φιλιζα κείται

Κείται δαμεισα Μοῖρα,

Και Θαναῶ, Θαναῶ κραλεῖται.

5

Ἀνὴρ γυναικος φιλαλήης σερεῖμενος

Θρηνηῶν σεναζει, “ Φρεδα, φρεδ’ ἀποιχεται.

“ Ἢ κεφισασα θλιψιν

“ Βίε, γυνὴ γλυκίστη,

“ Νυν δ’ ἀλοχε μελεος μονεῖμαι.”

10

Κλαῖεσι τέκνα, τέκνα, φευ σερεῖμενα

Μήτρες φρονεσσης τοῖσιν ευμενεσαῖα,

“ Ολωλ’ αῖρισα, πάντως

“ Ολωλε κ’ ἀποθνησκει

“ Ορφανικοῖς τεκεεσσι Μῆτηρ.”

15

Ἀλλ’ ἐλπίς μεσσοῖς εἴη περ ἐν ἀλλεσί, τοῖης

Ἦν ἀρεῆς ψυχῇ· νυν δ’ ἐρᾶνον εἰσβαίνεσα

Κοσμεῖται καλοῖς δοξῆς σεφανοῖσι κάρηνον.

IN MORTEM MATRIS AMICI.

LUCTU cordis gravatus doleo,
Fundo ab oculis lachrymas desiderii :

Hei mihi! dilectissima jacet,

Jacet Fato subacta,

5

Et Morte, Morte devicta.

Vir dilectissimâ uxore privatus

Lamentans gemit, " Evanida, evanida abit

" Quæ levavit luctum

" Vitæ, dulcissima uxor ;

" Et nunc miser conjuge destituor."

10

Liberi flent, liberi ah ! privati

Matre iis quàm maximè benevolâ,

" Periit optima, omnino

" Periit et mortua est

" Orbis natis Mater."

15

Sed in mediis licèt doloribus sit spes, talis

Erat (illa) virtutis animam : nunc autem cœlum in-
gressa

Pulchris coronis gloriæ ornatur caput.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΝ ΜΟΥΣΙΚΩΤΑΤΟΝ.

Ω φίλε, θρεμμα Μουσών,
 Καλώς, καλώς αειδεις.
 Γηθεί κεαρ με εντος.
 Μελωδία γλυκίστη
 Σης εκχυθείσα γλωσσης 5
 Ψυχην ερwsαν ὕμνων
 Πεπληγμένην δαμαζει.
 Νυν, νυν παρ' ὠτα χορδῶν
 Ακνέαι ετ' ηχος
 Πας ἡδύς, ὃν Σὺ χερσι 10
 Κεκασμένωσι ψαλλειν
 Ετευξας. Ηχος ἡδύς
 Ετ' ειν ακνετ' ὡσιν.
 Μελος παλιν δος ἄλλον,
 Τελος τε μηποτ' εσω. 15
 Τι σοι θελων χαριζειν
 Εγωγ' αμυστος επειν
 Δυνωμαι; Αλλα θυμος
 Λυραν λαβειν ανηκεν,
 Και βαρβιτον κροῖησας 20
 Ουκ αξίως περ αινῶν
 Ποιῶ τα νευραι φωνεῖν,
 “ Ω Φίλε, θρεμμα Μουσών,
 “ Καλώς, καλώς αειδεις.”

Ad AMICUM MUSICÆ PERITISSIMUM.

O Amice, alumne Musarum,
 Eleganter, eleganter canis.
 Cor me intus lætatur.
 Modulatio dulcissima
 Tuâ linguâ effusa
 Animum cantilenarum amantem
 Perculsum domat.
 Nunc, nunc per aures chordarum
 Auditur adhuc sonus
 Totus dulcis, quem tu manibus
 Peritis canendi-fidibus
 Fecisti. Sonus dulcis
 Adhuc in auribus auditur.
 Rursus da alterum carmen,
 Et finis nunquam esto.
 Quid tibi gratificari volens
 Ego quidem Musicæ imperitus dicere
 Possim? Tamen animus
 Impulit (me) sumere lyram,
 Et barbiton pulsans
 Licet non dignè laudans
 Nervos sonare facio,
 " O Amice, alumne Musarum,
 " Eleganter, eleganter canis."

Εἰς ΕΛΠΙΔΑ.

ΑΡΙΣΤΟΝ, Ελπίς, ἐσσι δῶρον ἔρανε
 Βροτοῖς πονέμενοις τόσαις ἀληθοσί.
 Τρεῖς ἀθλιον μὲν αἰδρατοῖς ἐρωτικοῖς
 Πειθεῖς κόρης ὥς τευξέται φιλέμενης.
 Σειραῖς Σὺ ποιεῖς δεσμῖον σιδηρεαῖς
 Ἀδιν, οδυρμὴ μῆδαμὼς μεμνημενον.
 Ψιλῇ Σὺ ποιεῖς καὶ δοκῶ καθήμενον
 Ναυαγόν οὐ πρὸς κυμάτων φοβέμενον,
 Εἰ χερσὸν, οὐτὰ τήλε καὶ περ, προσέλεποι.
 Σὺ Μηγερὰς καὶ παιδίων τεθνηκόων
 Βρέφη φέρσας πολλακίς ταῖς αἰκαλαῖς
 Ἀθρεῖν μεριμναῖς ἐντενῶν ἐξ ὀμμάτων
 Εἰ περ φίλοις τι πνεῦμα μείνη σωμασιν.

5

10

Αἰεὶ γηθοσυνὴν, κένεαν περ, σῆθεϊ βάλλε,
 Ἐσαι σῆς ἀπάλης ἔδεν ἐμοὶ γλυκίον.

15

IN S P E M.

SPES, optimum cœli donum es
 Mortalibus tantis luctibus laborantibus.
 Homini quidem ter misero in amoribus
 Persuades, tanquam consequetur amatam vir-
 ginem.

Tu facis vinctum ferreis catenis 5

Cantare, nequaquam fletus memorem.

Tu facis etiam nudâ trabe infidentem

Naufragum non territum esse a fluctibus,

Si prospiciat littus, etiam licet procul existens.

Tu (facis) Matres etiam puerorum mortuorum 10

Gestantes sæpius in ulnis infantes

Spectare ex oculis intentis solitudine

Si usquam quis spiritus charis corporibus man-
 ferit.

Semper immitte pectori lætitiā licet inanem,

Tuâ fraude nihil mihi dulcius erit.

ΕΙΣ ΟΡΟΣ

εν ᾧ σκοπὸς πολεμικαῖς μηχαναῖς ἢν προκειμενός.

Ω Ποιμένες, μελισσοῦν
 Συριγξὶν εἰ θελήῃς,
 Μη, ὡς το πρὶν, ἐν αὐδαῖν
 Διαβριβήῃ μακρὰ
 Χωροῖσιν ἐνὶ τέλῃσι. 5
 ΠΑΝ ὥδε γὰρ φιλήσας
 Παιδεῖν χοροῖς ΝΑΠΑΙΩΝ,
 Συν αἰθρῇσι ἑταῖραις
 Νυν πάντα, πάντα λειπών,
 Οἷον, ῥέεθρα, βησσας, 10
 Αποίχεται ταχίστα,
 Οἷον πικρὰ χολαθεῖς
 Φρισσῶν φόβῳ τε πολλῷ,
 Ἦκεσεν ὡς κλυπῶσων
 Τῶν μηχανῶν ΑΡΗΟΣ. 15

In M O N T E M,

in quo scopus bellicis machinis propositus est.

O Pastores, modulari

Fistulis si velitis,

Ne, ut olim, in canendo

Moremini longum

His in locis. 5

PAN enim qui solitus est

Cum choris NAPÆARUM ludere,

Simul cum rusticis sodalibus

Nunc omnia, omnia linquens,

Montes, flumina, valles, 10

Abit celerrimè,

Irâ acerbâ indignatus

Horrescensque multo metu,

Quùm audivit tonantes

Has machinas MARTIS. 15

Εἰς ΣΙΓΗΝ.

Ω ΝΥΚΤΙ συγγονος μελαινη, και ΣΚΟΤΩ,
 Ωχρα προσωπῳ, ομμαθῳιν πεπηθοτοιν,
 Προσθεισα χεῖλη δακρυλον κεκλεισμενα,
 ΣΙΓΗ, τις εσι χωρος ὧ φιλεῖς μένειν;

Βαθυκολπος εσιν ὕλη;

5

Ορος εσι μακρον ὕψει;

Εν ερημῳ εσιν ευρεῖ;

Μονος ηε πυρρος εσι;

Πολυφλοισβε η θαλασσης

Παρα θινα τον πειρωδη;

10

Η μαλλον πολεεῖς εν ανεωσοι μνημασι νεκρων,
 Ψυχῳν φευ μελεῳν δεινοισι πλαθεισα σεναιμοις;

Μητερ ΑΛΗΘΕΙΑΝ, μητερ ΣΟΦΙΑΝ τε τεκυσα
 Συν Σοι κ' ΕΙΡΗΝΗ διον αἰομι βίαν.

IN SILENTIUM.

O soror NOCTIS nigrae, et CALIGINIS,
Pallida vultu, defixis oculis,
Quæ digitum ad labra clausa apponis,
SILENTIUM, quis locus est, ubi morari diligis?

Profundo sinu silva est?

Mons altitudine excelsus est?

Est in lato deserto?

Vel sola turris est?

Vel multum-strepentis maris

Propter litus saxosum?

Vel potius inter aperta mortuorum sepulchra versaris,
Gemitibus terribilibus animarum, ah! miserarum per-
culsa?

Mater, quæ paris VERITATEM et SAPIENTIAM,
Tecum et PACE divinam vitam agerem.

ΕΙΣ ΒΑΡΒΙΤΟΝ.

ΑΓΕ, Βαρβίλον, κροῖντι

Ἐπὶ νευρα, χερσὶν ἧδ'

Δὸς ἐμοὶ μελισμα τευχεῖν.

Φίλοι ευμενεῖς καλῶσιν

Ἐμὲ· καὶ τίς ἔθελήσει

5

Ἄγαθος φίλοις ἀρεσκεῖν;

Ω ΑΝΑΚΡΕΩΝ, διδάσκει

Μαλακίην Σὺ λῆξιν ὠδαις·

Φοβεραὶν Σὺ δεινότητα·

ΣΟΦΟΚΛΗΣ· Τρίτος μὲν ἄλλας

10

Τραγικῶν, παθῶν κρᾶναι.

Ἐπεὶ πᾶσιν, εἰ λάβοιμεν.

Ἀπο Σὺ, Πάτερ μέγιστε,

Θεοεικελ' ἦε Φοῖβε,

Ἵψος ἀσμάτων, ὈΜΗΡΕ,

15

Τότε πολλὸν οὐκ ὀνοσον

Συνέλοις γέρας δίδοιην,

Ταχὰ καὶ σμικρὸν δεχοίντο

Ἀνάθημα τέτο Μῆσαι.

In BARBITON.

AGE, Barbiton, pulsanti
In nervos, manibus dulcem
Cantilenam da mihi fingere.

Amici benevoli vocant

Me; et quis nolet

5

Bonus amicis placere?

O ANACREON, doce

Tu mollem dictionem (in) cantibus:

Terribilem vehementiam Tu

SOPHOCLES: Alter quidem Tertius 10

Tragicorum, (doceat) affectibus imperare.

Præter omnia, si assequer

A te, Pater maxime,

Deo-similis fili Phœbi,

Sublimitatem carminum, HOMERE, 15

Tunc non valdè vituperandum

Intelligentibus munus darem:

Et fortasse acciperent parvum

Hoc donarium Musæ.

ΕΙΣ ΕΙΡΗΝΗΝ.

ΔΙΟΣ θρόνω παρῆδος,

Ἦκεσε πρῶτον ὡς Χάος κελευσμαῖος,

Ὅσα μυρία κείμεν' αἰυσσῶ

Ἐπὶ κόσμον πάντα τέλα κλάει.

Εἰ φοβερὸς νεφελῶν δεινῶς σκόλος οὐρανὸν εἴλει, 5

Εἰ βροντὴ κτυπεῖ, σμαραγῶσι δὲ κυμαῖα πάντε,

Σιγαῖν ὅταν κελευσῆς,

Ἵπερβραῖη ἀσπέλος αἰθήρ,

Κοιμῶντων ἀνεμῶν ῥεε λεία θάλασσα γαλήνη.

Πάντα σοὶ εὗρισκεῖς εὐπειθεῖα, πλὴν αἰερωχῶν 10

Ἀνθρώπων — Ἀλλ' εἴθε φονεῖ, πολέμων τε, μαχῶν τε

Ἥμεῖς ἀπεχοίμεθα χεῖρας,

Τοτ' ἀξίως ἀρόιστον

Τιμησομέν, καὶ αἰετες,

ΔΗΜΗΤΡΑ σέμνῃ καρπῷ

15

Ξανθαῖς κομῆσι φορήσει,

Ες τε γαμέας δαΐδας πολλὰς ἽΜΕΝΑΙΟΣ ἀναψέει,

Παῖδες καὶ Νυμφαὶ πολλῶν παῖσεσσι ἀγυῖαίς,

Ἐρῶ σοφαὶ τεύχεσι πάλιν τόλῃ δαιδαλά Τεχνῶν.

IN P A C E M.

O Tu, quæ folio Jovis affides,
 Ut primùm tuum mandatum Chaos audivit,
 Quæcunque innumera jacebant in abyſſo
 Ad ordinem omnia diſpoſita ſunt.
 Si caligo formidabilis nubium terribiliter involvit
 cœlum, 5
 Si tonitru reſonat, fluctusque ponti ſtrepitum edunt,
 Silere quando jufferis,
 Apertus eſt immenſus æther,
 Ventis dormientibus mare tranquillo fluxit.
 Omnia tibi invenis obedientia, præter ſuperbos 10
 Homines.—At utinam a cæde, bellisque, pugniſque
 Nos manus contineamus!
 Tunc dignè aratrum
 Honorabimus, et agros,
 CERES coronam e fructu 15
 Flavis comis geret,
 Et in nuptias HYMENÆUS multas tædas accendet,
 Pueri Nymphæque in vicis urbium ludent,
 Doctæ Artes tunc opera dædala iterum conſingent.

Εἰς Ἡ Δ Ο Ν Η Ν.

ΤΕΡΨΙΣ πελεῖ μαλαίαια

Πολλῶν μὲν, οἷς ἀρεσκεί

Οἶνον πιῖσ' ἀμυσεῖ

Γέλως βοαῖσι μιχθεῖς

Νοημάτων ἀπ' αἰσχροῦν

5

Ονειδῶν τε φαυλῶν

Γεννώμενος. Διδάκτοι

Ὅσοι δὲ μάλλον ορθῶς,

Χαίρουσιν οὐχ ἅπαντες

Ἐν χαρμασι περὶ πᾶσι

10

Θυμοῖς καλῶς φρονέειντων.

Ἄλλοις μὲν ἀλλὰ ζῆλιν

Ἐξεστέλει. δ' ἐμοῖς

Δὸς ἡδοναῖς ἐπέσθαι

Οἷας πορεσι Μεσαι,

15

Αἱ φρονίδων βαρεῖων

Ἵφ' ἂν βροτοὶ πονέουσιν

Ἀκίσμα μηχανῶνται

Εὐθεσιασμον ἡδύν,

Φαν' ἀσμά' ὥ' γιγνέσθαι

20

Τῶν ἀλκιῶν, οὐδ' ὧν τε,

Καί

IN VOLUPTATEM.

INEPTA est oblectatio
 Multorum quidem, quibus placet
 Avidè bibentibus vinum
 Rîsus mistis clamoribus
 A turpibus cogitatis 5
 Opprobriisque vilibus
 Creatus. Docti
 Quotquot autem (sunt) magis rectè,
 Non omnes gaudent
 In gaudiis convenientibus 10
 Animis honestè sentientium.
 Aliis quidem aliâ quærere
 Licebit : sed mihi scilicet
 Da sequi voluptates
 Quales præstant Musæ, 15
 Quæ curarum gravium
 Sub quibus mortales laborant
 Remedium excogitant
 Divinum-afflatum dulcem,
 Quo nascuntur imagines 20
 Vallium, montiumque,

Et

Και θαμάων καλαχῶν,

Και τρυφῶνων σενοῦλων,

Και σμαρευων μελισσῶν,

Βωων τε, ποιμνίων τε,

25

Ἄ βυκολων εν αυῖροις

Δρυων ὑπο σκιωδῶν

Καθημενος προσειδεν

ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ μελισδων

Συριγῇ τερπνα Νυμφαῖς.

30

Εἰς ΟΡΓΗΝ.

ΣΕΜΝΩ'Ν Θεῶν ω τεκος μισεμένη,

ΟΡΓΗ, σε φριτῶ προσέλεπων θυμῶμένη,

Στυῖν γὰρ αἰεν εἶσι πάσιν εἶδεσι.

Μη μοι φανῆς βλοσυρα μελῶπι κ' οφρυσι,

Μη μοι τρεμῶσα παντὶ χλῶρῳ σωματι,

5

Μη μοι κορας σείεσα πλείας αἱμάλης·

Μηδ'

Et fluentorum murmurantium,
 Turturumque gementium,
 Et alvearium apum,
 Boumque, gregumque, 25
 Quæ bubulcorum in atris
 Sub quercubus umbrosis
 Sedens videbat
 THEOCRITUS modulans
 Fistulâ jucunda Nymphis, 30

In I R A M.

O progenies odiosa Dearum Venerabilium,
 IRA, horreo te intuens indignantem,
 Semper enim es terrificâ in omnibus formis.
 Ne mihi appareas torva fronte et superciliis,
 Ne mihi (appareas) toto corpore pallido con-
 tremens, 5
 Ne mihi (appareas) oculos sanguine plenos convolvens ;

Neque

Μηδ' ἐγχος, ὡς παίσουσα χεῖρος συν σθένει,

Τίνασσε·—φείδε μὲ φόβῳ πεπληγμένον.

Ἀλλ' οὐ κλυεῖς Ἀρηά;

Καλῶν σε τρεῖς βόησεν

10

Θρηκῶν πάλιν πρὸς ἔρη·

Στομα χαλκῶν μακρὸν αὔσε.

Φευγε μάλ' ἡμέτερον ἀπο χωρῶν. Βασκ', ἰθὶ ταύτην

Γαῖαν· τῇ βροτολοῖτος Ἀρης παρὰ σωμαῖα νεκρά

Ἴππες μασίζων ἐπιμαίεσσι· Ἀρμάτος Αὐτῇ

15

Ἦνια χεῖρι λαβῆσα, Θεὸν πολεμοῖο γεφυραῖς,

(Ὡς ἐτι δεινότερος μακνήσαι) μαλλὸν ὀρινε.

Εἰς ΔΟΜΟΤΣ ΞΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΤΣΙΝ

ἹΕΡΟΤΣ.

ΤΟΥΤΟΤΣ δομῆς ἐσελθὼν

Ποδῆσσι δὸς καμῆσιν

Ἀμπαυμάτος τυχησάι,

Οἶδ' αἶ. Τοῖς ἐν οἰκοῖς

Χρησάι πορῶσι χεῖρες

5

Ξενοῖς φαλεῖν, πειν τε.

Εὐ

Neque ensem, tanquam viribus manus percussura,
Concute: parce mihi metu perculso.

At nonne Martem audis ?

Ter exclamavit te vocans 10

Iterum ad montes Thracum:

Os æreum altè resonuit.

A nostris regionibus omninò fuge. Vade, age, ad
istam

Terram; hâc homicida Mars inter mortua corpora
Flagellans equos instigat. Ipsa currûs 15

Cùm fræna manu accepisti, Deum semitis belli
(Ut adhuc gravior fureret) magis excita.

In * ÆDES HOSPITIBUS ET SENIBUS
SACRAS.

HAS ædes ingressus

Da pedibus fessis

Quietem consequi,

Viator. In his domibus

Benignæ manus præbent 5

Hospitibus quod ederent, et biberent.

* St. Croix.

Ἐν τοῖς ἰδεῖν γεροντίας

Ἐξέσι σοι γελῶντας

Τερπνον. Λαλῶσιν οὔτοι

Τετλίτες ὥσπερ, ὀξείς 10

Φωναίς, ὅπῃα καλῶς

Ἐπραῖζαν ἐν χρόνοις

Τῆς ἀνδρίας καὶ ἥβης,

Θυμοῖς παλιν δοκῦντες

Τὰς ἡμέρας βίωσαι. 15

Καὶ μεμψέως φιλῶντες

Αἰῶνι τῷ παρόντι,

Παῖδας βρόχους μὲν οὔτας

Τῆς νῦν, καλῶς φαυλοῦς,

Αναλκιδας, καὶ αἰσχροῦς. 20

Μακαροῖσι γεροντίς

Παυσασθε τῶς ἐνιπλεῖν

Ἡμᾶς ἀμεινον εἶσαι

Ἐχειν χάριν δικαίαν

Διδόνει πρῶτον ὑμῖν 25

Ἀτερ βίᾳ πένιχρον

Ἀγειν κακῶν ἀμοιβόν

Γῆρας σχολῇ γαλήνῃ.

In his videre senes
 Licet tibi ridentes
 Jucundè. Hi loquuntur
 Veluti cicadæ, acuti 10
 Vocibus, qualia bene
 Perfecerunt in temporibus
 Vigoris et juventæ,
 In animis iterum visi
 Dies vitæ agere. 15
 Et querelæ amantes
 Præsenti sæculo,
 Omnes mortales quidem existentes
 Nunc, vocant pravos,
 Imbelles, et turpes. 20
 Beatissimi senes
 Desinite tantum objurgare
 Nôs : præstabit
 Habere gratias debitas
 Ei qui primum dedit vobis 25
 Absque vitâ paupere
 Agere malorum expertem
 Senectutem in otio tranquillo.

Εἰς ΣΧΟΛΗΝ.

ὦραι ποθεῖναι πολλὰ ταχυνεῖε,

Ὅτ' εἰνὶ Μυσῶν ἀνθεσι κειμένος

Εἰς καλά Παρνασσὸν κερήνα

Ἦδ' ὠνὼν ἀναπαυμ' αἶοιμι.

Εὐπνίαζων θροσκελὰ φασματὰ

5

Βλεψῷ· καὶ ὥσιν πολλαὶ ληψομαι

Φωνὴν γλυκίστην τῶν Αἰδῶν

Εἰς κιθάρᾳς μέλος ἄρμολογῶν.

Καὶ νῦν ἔρανης μόλπης γέμει ἑατ'. Ὀμηρὸς

Ὀρῆν ἦσε Θεαῖς Πηληϊάδῃ σονοεσσάν,

10

Δακρυὰ τ' Ἀνδρομαχῆς, Ἐκάβῃς καὶ Σηθεῖ γυμνα,

Χερσὶν Ἀχιλλέως Πρίαμον τε φίλημα δίδουσα.

Ἀλλ' ὦ, τίς οὗτος ἐστὶ τόσσον ἐκβῶν,

“ Ἴω Κιθαιρῶν, φευ λέχος τε Μῆλερος,

“ Λαθὼν μὲν αὖτ' ἡ πάϊς τε, καὶ πόσις τυχῶν, 15

“ Τεκνοῖς ἀδελφός, καὶ παῖρ καλῶμενος.”

Ω Οἰδίποτς βροτῶν μαλίστα δυστυχῆς

Τοιαύτᾳ σε παθόντος οἴκλος μοι πέλει.

Ἀλλήν δ' ἐκείνην

Αὐδὴν ἀκῶ

20

Μῆλερος λείψης,

“ Τί, τέκνα, προσδερκεσθε τέτ' αἰς μ' ὀμμασι

“ Φαίδροισι; γελᾶτε καὶ προσωποῖς αἰμυλοῖς;

“ Ω φίλτατοι, μοι καρδίαν δαμαζέετε.”

Ἀλλο

IN OTIUM.

Hôræ multùm expectatæ festinate,
 Quando in floribus Musarum recumbens
 Super pulchra cacumina Parnassi
 Dulcem laborum quietem ducerem.

Somnians divina spectra 5

Videbo: et sæpe auribus accipiam
 Vocem suavissimam Vatum

Qui ad citharas melos adaptârunt.

Etiam nunc aures cœlesti cantu implentur. Homerus
 Deabus cecinit Pelidæ iram gemendam, 10
 Lachrymasque Andromaches, Hecubæque nuda pec-
 tora,

Et Priamum dantem oscula manibus Achillis.

At O! quis hic est, tantum exclamans,

"Io Cithæron, et heu torus Matris!

"Clam fui quidem ei et filius et maritus, 15

"Vocatus filiis frater paterque."

O Œdipus mortalium maximè infelix,

Mihi est misericordia tui talia passi.

Alteram autem novam

Vocem audio 20

Matris dicentis,

"Quid, filii, intuemini me istis oculis

"Lætis? et rideis vultibus blandis?

"O dilectissimi, cor meum domatis."

Αλλὰ μὲν οὐ κατέχῃν ὄρην, ΜΗΔΕΙΑ, θέλῃσεις, 25
Εἰ μὴ τεγξείας πρότερον ξίφος αἵματι παίδων.

Φριτῶ σεναιμῆς

Ἀμφοῖν βοωνῶν,

“ Οἰκτεῖρε, Μῆτερ,

“ Οἰκτεῖρε τέκνα. 30

“ Πᾶ χεῖρε Μῆτρος

“ Ἐξέσι φεύειν;

“ Ὀλωλ’ ἀδελφε,

“ Ὀλωλα καὶ ἰω

“ Ἀδελφε, χαιρε.” 35

Πεπρακῆται ἔρπον.

Ἰω μοι μοι δυσὴνῶ,

Τρομος ἐκ φονῆς ἐλλαβε γυῖα,

ΡΙῆσεν θυμός, καὶ θαμβεῖ γλῶσσαι πεπηγέν.

Εἰς Ε Α Ρ.

ΕΑΡ ἡμῖν ἡδὺ φαίνεται.

Μετὰ σὲ γὰρ ἐν πνοαῖσι

Ζεφύροι φερῶσιν ὀμβρόν

Δροσέντα, καὶ γαλήνη

Μαλακίζεται μὲν αἶθρη. 5

Χλοῦραις

At equidem, MEDEA, noles iram cohibere, 25
 Nisi antea gladium in sanguine puerorum tinxeris.
 Horrore reformido gemitus
 Amborum clamantium,
 " Miserere, Mater,
 " Miserere liberorum. 39
 " Ubi manus Matris
 " Licet effugere ?
 " Perii, frater,
 " Et ipse perii
 " Frater, vale." 35
 Perfectum est opus.
 Io mihi mihi infelici,
 Tremor ex cæde membra occupavit,
 Cohorruit mens, et lingua stupore fixa est.

In V E R.

VER, dulce nobis appare.
 Tecum enim in flatibus
 Zephyri agunt imbrem
 Roscidum, et tranquillo
 Æther quidem fit mollis. 5

Χλοεραῖς πάλιν ζολαῖσι
 Τοτ' ἀβἀλλεται γελῶντα
 Ορος, αἶκος, αἶρος, ὕλη.
 Στεφανὺς πλεκεσιν ὦραι
 Χροῖαφες ῥόδοις δεῖσαι.

10

Πεταλοῖς αεῖδει ορνίς,
 Εἰς Ἴον μελισσα βομβεῖ,
 Απαλοὶ τρεχεσιν ἀμνοὶ
 Περὶ λειμακος κολωνον,
 Δαμαλὶς ποδεσσι σκαιορεῖ.

15

Βαθυσχοινῶ εἰνι λιμνῇ
 Ἴδε κυκνον, ὥς τραχηλῶ
 Ἐπικυρτῶ, ὥς πτεροῖσι
 Χιον' εἰκελοῖς γέγηθεν.

Δονακάς λιποντες ἰχθύς

20

Μεσῶ ὕδατος νεῖσιν.
 Ὅσα ποικιλ' ἐσὶ ζῶα
 Μαλα τερπέλαι γε πάντα,
 Νεὸς ἀλλ' ἀνὴρ μαλιστα,
 Μακάρ ἡδοναῖς ἐρώλος.

Ἀπο χεῖλεων ἐρυθρῶν
 Ἀμαρυλλίδος γλυκίστης

25

Ὅταν ἄρπασῃ φίλημα,
 Μελιτηρίον φίλημα,
 Δι' νεκτάρου φθονῇ.

Viridantibus iterum vestibus
 Tunc lætantur ridentia
 Mons, vallis, ager, filva.
 Horæ coronas nectunt
 Tempora rosis vincientes. 10
 In foliis canit avis,
 Ad violam apis susurrat,
 Teneri agni currunt
 Circà tumultum prati,
 Vitula pedibus salit. 15
 In juncosâ palude
 Aspice cycnum, quantùm collo
 Incurvo, quantùm pennis
 Nivi similibus lætatur!
 Pisces relictâ arundine 20
 In mediâ aquâ natant.
 Quotquot varia sunt animalia
 Valde quidem oblectantur omnia,
 At præcipuè Juvenis,
 Beatus voluptatibus amoris.
 A labris rubris 25
 Suavissimæ Amaryllidis
 Quando rapuerit osculum,
 Jovi nectar non invidit.

Εἰς Ο Π Ω Ρ Α Ν.

ΑΝΔΡΩΝ γενεῇ διδῶσι

Τας ἡδονας Οπώρα.

Οταν λεῖψωσι καρπας

Και δωρεας ἀρερης,

Πινεσιν οἶνον οὔτοι,

Οὔτοι γελῶσιν ἡδύ,

Μολπας ἀδελφαι φαιδροι,

Συν παρθεναις τε καλαις

Παιζουσιν ἐν χοροῖσιν.

Αλλ' οὐ τι τερπνον ὑμῖν

Ορνιθες, οὐ, Λαῖωι,

Προσγίγνεται—Ταχιστα

Ζητεῖτε νυν δασειαν

Ἐλπην, λαθοντες αὐτῇ.

Νυν γὰρ δολοῖς ἀπασι

Φονον φερουσιν Ἄνδρες

Ἐμὴν κακοὶ Τυράννοι.

IN AUTUMNUM.

HUMANO generi dat

Voluptates Autumnus.

Cùm legerint fruges

Et munera terræ,

Hi vinum bibunt,

5

Hi suaviter rident,

Hilares carmina canunt,

Et cum pulchris virginibus

In choreis ludunt.

At nihil jucundum vobis

10

Aves, nihil, Lepores,

Additur—Celerrimè

Nunc quærite densam

Silvam, latentes illâ.

Nunc enim fraudibus omnibus

15

Cædem inferunt Homines

Vobis improbi Tyranni.

ΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΝ.

ἮΣ ποικιλόν, φιλαίτιον, καὶ δυσροπὸν
 Ἀνθρώπος ἐστὶ ζῶον. Οὗτος ἡμεραῖς
 Πρωταῖς ἐς ὀρῆν ὄξυς ἐστὶν ἐμπεσέν,
 Καὶ συγλινώσκειν ἐστὶ τῆμπαλιν θοός.
 Πράξεις μὲν αἰνεῖ τὰς καλῶς πεπραγμένας, 5
 Κακῶς δὲ πράττει πολλακίς, καὶ τοσσακίς
 Ἐς ὑπερον κακῶς δράσειν ἀπομνυεῖ.

Καὶ νυν προσέρχεται τελείας εἰς χρόνον
 Τῆς ἀνδρίας· ἑαυτὸν εἰνὶ πράγμασι
 Πολλοῖσιν ἐμπλεκεί, πιπράσκων, ἐμπορῶν 10
 Ζητεῖ τὸν ὄλβον. Πολλακίς τῶν πραγμάτων
 Στευλαὶ καμῶν ἀφεσθάναι, μισθμένα
 Πάλιν μετ' ἐρχέσθαι δὲ ταυτα, καὶ πονεῖ.
 Ἴν' ἡ μακαρῶντος, ποσὶς νυν γίνεταί.
 Φιλεῖ γυναικὰ, καὶ φιλεῖ τὰ παῖδια, 15
 Ἀλλ' οὐ γαμήσαι, μῆδ' ἐξαι παῖδια
 Ἐν ἀλγέσιν λυπῶμενος μάλ' εὐξεται.
 Καλαῖσι τεχναῖς ἄλλος, ἄλλος ἐκ δολῶν
 Τιμῶν ποθήσει τυγχάνειν, χ' ὅταν τυχῇ
 Κενὰς, σκιαῖσιν εἰκελὰς τε, μεμψεται. 20

Καὶ εἰνὶ τέλοισι γῆρας εἰσεληλυθεν·
 Νυν παύλα λυγρὰ, παύλα τῶν πόνων πλεα
 Εἰ περ λεῖοι σὺν δακρυοῖς, ἀλλ' ἐκ ἐτι

Θνήσκειν

In HOMINEM.

QUAM varium, querulum, et perversum
 Animal est Homo! Hic (in) diebus
 Primis in iram celer est incidere,
 Et contra promptus est ad ignoscendum.
 Laudat quidem actiones benè gestas, 5
 Sæpè tamen male agit, et toties
 Jurejurando denegat se in posterum peccaturum
 esse.

Et nunc advenit ad tempus perfectæ
 Ætatis virilis: se in negotiis
 Multis implicat, vendendo, mercaturam faci-
 endo 10

Quærit divitias. Sæpe a negotiis
 Defessus videtur quasi destitisse, detestata
 Tamen rursum hæc persequitur, et laborat.
 Ut sit beatissimus, nunc fit maritus:
 Amat uxorem, amatque filios, 15
 At non duxisse uxorem, neque filios genuisse
 In doloribus tristatus valdè optabit.
 Honestis artibus alius, alius per fraudes
 Desiderabit acquirere honores, et quando acqui-
 siverit

Inanes (esse) umbrisque similes, queretur. 20

Et inter hæc ad senectutem pervenit:
 Nunc omnia tristitia, omnia molestiarum plena
 Etiam si lachrymans dixerit, tamen non adhuc

Mori

Θησκειν θελησας, φησι, “ πάντες ὡ θεοί
 “ Σμικρον τι προσδίδοιτε μοι βίη μέρος,
 “ Καί εἴτα πάντως ἡδέως προκείσομαι.”
 Ὑποσχεσέῃ ταύτῃ δὲ ψευδῆς ἐσσεῖται,
 Παυρας ἐθ’ ὥρας ζῆν εἶναι βελησεται.

25

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ,

“ Ελθετε Μητρες
 “ Ελθετε χωρον
 “ Πεπαλαγμενον αἵματι νεκρων·
 “ Εκ μεσσων σακεων ἐλκεσαι παιδας, ἰδωμεν
 “ Πέσον εἰ κρατερως πολεμῶντες.”
 Οὕτως λεγεται
 Σπαρτης γυναῖκες
 Κραιπνως απεισι,
 Γαυρῶμεναι βοησαν,
 “ Ω χαιρετε, χαιρετε μακρον
 “ Ψυχαι φιλισαι,
 “ Γαρ ἐναντια τραυμαῖα πλειστα.

5

10

“ Εὐδετε

Mori volens, dicit, " O omnes Dii

" Insuper date mihi quandam particulam vitæ, 25

" Et deinde omnino libentèr jacebo."

In hoc autem promissò mendax erit,

Volet habere horas adhuc paucas, quas viveret.

LACEDÆMONIÆ MULIERES.

" Ite Matres

" Ite locum

" Fœdatum sanguine mortuorum :

" Ex mediis clypeis extrahentes liberos, videamus

" An ceciderint, fortitèr pugnantes." 5

Ita locutæ

Spartæ Mulieres

Velociter abeunt.

Exultantes clamaverunt,

" O valete, valete longùm 10

" Animæ charissimæ,

" Vulnera enim ex adverso (sunt) plurima.

" Dormite

“ Εὐδετε παῖδες

“ Τιμῶμενοι ταφοῖσιν

“ Ἐν παλαιοῖς, ἐς αἰεὶ

“ Ὑμνῶμενοι, θανόντες

“ Ὡς ἀξίως ἐν ὀπλοῖς.”

Ἀλλὰ γέγηθός χορὸς τῶν Μητρῶν,

Τὸ δυσαλαπνὰ, καὶ σκυθρωπὴ φαίνεται

Κρυπτεῖν ἑαυτὴν ἢ ταχὺς ἐξ ομμάτων

Σπευδουσα; χερσὶ πολλὰ τιλλεῖ τὰς τριχὰς,

Μαχὴν λιποντι παῖδ' ἐν ὀρῇ μεμφεται,

“ Φεύξεις κακίς

“ Διὸς; τί Μητρί;

“ Τοιῶτα εἶπεν

“ Παιδὸς, φερόντος

“ Αἰσχισὸν ἄλγος;

“ Σπάρτην ἀτιμᾶς.

“ Ἐχθροῖς ἐδῶκας

“ Νικᾶν ὅσον περ

“ Ἐν σοὶ μὲν εἶπεν.

“ Τόσος ἡμέρος ἐμπεσε θυμῷ

“ Ζωῆς, ὅταν ἄλλοι ἑταῖροι

“ Τολμήσαν ποτόμον ἐπισπεῖν;

“ Ὦνησκε πλάτεις.—Οὕτως ἐμὲ σοὶ τὴν Μητρίν

“ δειξέω.”

" Dormite liberi

" Honorati sepulchris

" In patriis, in æternum

13

" Hymnis-celebrandi, quum mortui fuistis

" Ita dignè in armis."

Dum alius chorus harum Matrum lætatur,

Cur ærumnosa et vultu-mœsta videtur

Quæ abscondere se celerrimè ex oculis

Festinat? sæpè comas manibus vellit,

Irata incusat filium, qui pugnam reliquit:

" Fugis ignavissime

" Pugnam? cur Mater

" Talis essem

25

" Filii, inferentis

" Turpissimum dolorem?

" Spartam dedecore-afficis:

" Hostibus dedisti

" Victoriæ, quantum

39

" Quidem in te situm est.

" Tanta cupiditas incidit in animum

" Vitæ, cùm alii sodales

" Ausi sunt fatum obire?

" Morere percussus.—Ita me Tibi Matrem esse in-

" dicabo."

35

Εἰς ΧΟΡΟΝ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΟΡΧΟΥΜΕΝΩΝ.

ΧΟΡΕ παρθενῶν πλεκυσῶν

Παλαμας, ὅμει ποδέσσι

Καὶ νεύρα δινέῃσων,

ΚΑΡΙΤΑΣ καλῆσω ὑμᾶς;

Ροδοδάκτυλος ἡ ὨΡΑΣ;

Τινες ἡ παρῆς Νυμφῶν

Κορυφᾶς ὀρεῖς λιπεσῶν,

Ὁ κατ' Ἀρτέμις Χορείας

Λιπαροῖσι ποσσὶν ἦεν;

Εσορῶν μέλαζυ καίνον

10

Τι πάθων ὅλως πυρεῖμαι;

Ὑπο σῆθεος πονέμαι,

Ενὶ καρδίᾳ πεπληῖμαι;

Ποθεν ἤκετ' οὐκ ἐρώϊω.

Τινες, οὐκ ἀδελόν εἰν.

15

Ἀπο τῶν τριχῶν μέλωπα

Ἐλεφαντινα σεφυσῶν,

Ἀπο τῆ γλυκίστα μειδᾶν,

Ἀπο χεῖλεων, μαλίστα

Ἀπο δ' ομμαῶν γυνώσκω.

20

Ὑπο παρθενῶν προσωποῖς

Δολιοὶ λαθόντες ἡμᾶς

Ἐσεληλυθατ' ἔρωτες.

10 COETUM VIRGINUM SALTANTIUM.

COETUS virginum conjungentium

Manus, simul pedibus

Ad modum nervorum in-orbem-vosmet-cir-
cumagentium,

Vocabo vos GRATIAS ?

An HORAS roseos-digitos-habentes ?

5

An adestis aliquæ Nympharum

Cacumina linquentium montis,

Per quem Diana choreas

Nitidis pedibus ducit ?

Intuito interim novum

10

Quid accidit, quòd omnino igne-accendor ?

Sub pectore doleo,

In corde percussus sum.

Unde venistis, non interrogo :

Quænam (estis) non obscurum est.

15

Ex crinibus frontes

Eburneas coronantibus,

Ex suaviter subridendo,

Ex labris, præcipuè

Autem ex oculis nosco.

20

Sub personis virginum

Dolosi clam nos

Advenistis AMORES.

ΕΙΣ ἩΡΟΔΟΤΟΝ.

Χαιροίτε νυν Αἰδοί·

Ἀνῶτε θυμός (εἰ δυναιμην) Συγγραφεῖα

Ἱστορικόν κιθαρῶν προσφθεῖν.

Μεσοῖς Πάτρῃ Ἡροδότος εἰν Ὀλυμπιῶν,

Ὀμηρικῶς Φίληκον Πανηγυρεῖ

5

Διηλθεν οἷα Πάυροι, ἀλλ' Ἐλευθεροί

Δυναντο νικᾶν μυρία στρατεύματα

Δύλως ταπεινὰς τῶν Τυραννῶν Περσικῶν.

Ἴδε πῶς Μαραθῶνος ἐν ἀκτῇ

Φυγε βαρβάρῃ χεὶρ ἐπὶ νηῆς·

10

Ἐπεται στρατός Ἀττικὸς αἰρῶν

Ἀλαλάμεις, κυδεῖ γαίῳν.

Δεινὸς μὲν Θορυβός, δεινὸς τ' ὀρυμαγδὸς ὀρωρεῖ·

Δεῖμα, φόβος τε πτελεῖ Περσῶν παρὰ θῖνα θαλάσσης

Τρόπον ἐπειθόμενων ταχέως πάλιν Ἑλλάδα λείπειν. 15

Ἀμνημονῶν δὲ Ξερξῆς

Λαῶν φονοῖσιν τέλῳν

Νυν συλλελεῖ στρατεύματα,

Οὐ πώποτ' ἦν τοσούτον,

Τοσούτον οὐδ' ἐτ' ἔσται.

20

Ἀλλ' αἶε, Θερμοπύλας καλᾶσθαι· ἐνταυθα μαχεσθαι

Εὐρησεῖς, Ξερξᾶ, παῖδας μεμαῶτας ἀριεῖς

Ἐκ Σπαρτῆς· στρατός εἰς πόλεμον προκαλεσσάτο μικρός.

Τι

IN HERODOTUM.

Valeatis nunc Poetæ:

Animus impulit (si possim) scriptorem

Historicum citharâ canere.

In mediis ludis Olympiacis Pater Herodotus

Dictione Homericâ attente-audienti Conventui 5

Differuit quemadmodum Pauci, sed Liberi

Potuerunt vincere infinitos exercitus,

Abjectos servos Tyrannorum Perficorum.

Aspice quomodo in littore Marathonis

Ad naves barbara manus effugit! 10

Atticus sequitur exercitus tollens

Clamores militares, exultans gloriâ.

Terribilis quidem tumultus, terribiliſque ſtrepitus
exortus eſt:

Timor eſt et fuga Perſarum juxta littus maris

Adeò properantium celeritèr iterum Græciam
linquere. 15

Xerxes autem non reminiſcens

Cædis horum populorum,

Nunc congregat exercitum,

Tantus non unquam fuerat,

Tantus non ampliùs erit. 20

Quin age; ad Thermopylas deſcende: hic pugnandi

Invenies, Xerxes, ardentèr cupidos filios præſtantiſ-
ſimos

E Spartâ: Te ad bellum parvus exercitus provocavit.

E

Quid

Τι παθὼν, τι παθὼν ἀναθρῶσκεις

Θρόνον ὥς ἐθέλων ἀπολείπειν ;

25

Τρομέεις μὴ σωμαλί, δειδῶν

Ὅτι τῶς ῥέεν αἵμαλι γαῖα

Ὀλλυντῶν Ὀλλυμένων τε ;

Ἀλλὰ πολ' αἰνότερα δεῶνται δηϊότητι

Ἀθροοὶ εἰς νησον Σαλαμῖνος πάντες Ἀχαιοί.

30

Καὶ νῦν μαχόνται

Νῆες καὶ ἄνδρες.

Δεινὸν θάσμα·

Μιχθεῖσα κραυγῇ·

Πολλοὶ σενάβμοι·

35

Νίκησε δὲ θάρσος Ἀχαιῶν.

Φεῦγε μάλ' εἰς Ἀσίαν σκάφος ἐμβας· ἔρρετω αἰδῶς·

Ἐλευθεροὶ πολῖται

Ὀλεθρίον, καθάρμα

Μισῶσι τὸν τυράννον.

40

Ἦδη γηθοσυνοὶ νίκη, προφερῶσιν οὐεῖδ᾽ αἶ,

“ Οὗτος ὁ τὸν πόντον ζευξας, δια τ' ἔρος ἀρυξας.

“ Πῆ νῦν εὐχῶλη, πῆ νῦν βεβαασιν ἀπειλαί ;

“ Ἀλλ' οὕτως, Πέρσαι, πάντες τέλεσάιτε μὲν ἐχθρός,

“ Ὡς νῦν ὁ Ξερξῆς, ἀτελεύητω ἐπὶ ἐργῷ.”

45

Quid accidit, quid accidit, quòd exilis
Tanquam solium relinquere volens? 25

Num tremis corpore, timens

Quòd tantum terra manavit sanguine

Perdentium et pereuntium?

At multò graviori pugnâ accipient

Conferti omnes Achivi apud insulam Salaminis. 30

Et nunc præliantur

Naves et homines.

Terribile (est) spectaculum:

Mixtus clamor:

Multi gemitus: 35

Virtus autem Achivorum vicit:

Omnino fuge ad Afiam conscensâ cymbâ: ne tibi
fit pudori:

Liberi cives

Perditum, vilem-hominem

Tyrannum oderunt. 40

Jam læti victoriâ, objiciunt probra,

"Hic (est) qui ponte-junxit mare, et montem per-

"fodit.

"Quà nunc gloriatio, quà nunc minæ iverunt?

"At sic, Persæ, omnes expleatis quidem odium,

"Ut nunc ille Xerxes, in bello quod-ad-finem-non-

"perduxit." 45

Εἰς τὴν Νηϊδα,

τὴν ἐν Ποταμῷ Ἰχινῷ καθημένην.

ΝΥΜΦΑ, βενθεσιν λαθῆσα

Ποταμὸν πελάς ῥέοντος

Μαλακκὴν δίκην ελαίᾳ

Ἐνὶ λειμακῆσσι τέλῳις,

Ἀναβῆθι, καὶ θεῖσα,

5

Ταχεῖσσι ποσσὶν οχθαίς,

Διὰ νημάδα χεῖσα

Οχέτοισι, κέλευε χορτόν

Νεοθηλεὰ χλοάζειν,

Ἵνα Ποιμένες γελῶσιν

10

Ὅταν ἀφθονὸν γενέσθαι

Βόανην νομοῖς ἰδῶσιν.

Θερεὸς πάλιν παρόντος,

Ἵπο καυμάλος νοσῆντας

Διὰ νυκτὸς κατ' αἴρας

15

Νοτίαν ὥπτεσιν ἐέρσῃν

Βαθυ ληϊὸν τοτ' ἐσαι,

Σταχυέσσιν οὐ μαρνανθεν

Βαρυ δράγμα συνδέξιν

Τὴν ἀμαλλαν ἀγκαλαίσι

20

Δρεπανηφόρος μετ' ἀνδράς.

Ὅταν

Ad N A I A D A,

quæ in Fluvio Ichini sedet.

NYMPHA, in fundo latens
 Fluvii juxta manantis
 Instar mollis olei
 In hisce pratis,
 Ascende, et currens 5
 Velocibus pedibus ripis,
 Diffusis fluentis
 (In) canalibus, jube gramen
 Recenter-ortum virescere,
 Ut Pastores rideant 10
 Quando enatum fuisse copiosum
 Pabulum pascuis viderint.
 Cum æstas rursus advenerit,
 Præ fervore ægros
 Per agros da noctu 15
 Humidum rorem incidere:
 Tunc seges profunda erit,
 Spicis non marcescens:
 Gravis (erit) manipulus constringentibus
 Fasciculum (in) ulnis 20
 Pone homines qui falces gerunt.

Ὅταν ἥλιος δὲ ζῶα
 Ὁ μεσημβρινος δαμαζει,
 Δος μοι ῥοαῖσι λκεῖν·
 Ὑπο διψεος καμοντι
 Πολον ὕδατος ποριζε.

25

Αναδημα θριξιν ὑγραῖς
 Δονακας, σελινα, σχοινυς,
 Νυμφα, συμπλεκων φερομι
 Πασαν εἰαρος παρ ὤραν,
 Εαν ἰλεως ακυσης
 Με τον ευσεβως καλῶντα.

30

Σε φιλεῖν θελοιμι σωφρων,
 Τρομεω γαρ εννοησας
 Κακα ΠΕΝΘΕΟΣ· σπαραξεν
 Τον ΑΓΑΥΗ· αλλα δειδω
 Ονομ' εκφερειν εκεινυ
 Δια τε μανεισα Μητηρ
 Ἔον εκλανεν το Τεκνον.

35

Quando autem sol animalia

Meridianus domat,

Da mihi lavare fluentis:

Præ fiti laboranti

25

Potum ex aquâ præbe.

Coronam capillis madidis,

Arundines, apium, juncos,

Virgo, contexens offeram

Per omnem horam veris,

30

Si propitia audies

Me, qui piê invoco.

Te sobrius amare velim*,

Tremo enim cùm senferim

Malâ PENTHEI: discerpfit

35

Hunc AGAVE: at metuo

Nomen evulgare illius

Per quem infaniens Mater

Suum filium interfecit.

* In bibendo Temperantia laudatur: Ebrietas reprehenditur.

ΕΙΣ ΤΟ ΔΡΑΜΑ
ΤΟΥ ΚΑΡΑΚΤΑΚΟΥ
ἙΛΛΗΝΙΚΩΣ ΜΕΤΑΠΕΦΡΑΣΜΕΝΟΝ.

ἙΤΜΝΟΥΣ Αοιδων,

Φωνην επωδων,

Σαλπιγγος ηχον,

Ὅπλων τε κλαγγην,

ἙΤλης παρα ταρφεα Μωνης

5

Ηκυσεν Ἑλλας θαυμαλος πεπλησμενη.

Χαιρε ΜΑΔΟΡ, και ΚΑΔΑΛΛΟΝ:

Μαγικ' ασμαξα, τα ΣΝΩΔΩΝΟΣ

Οια, δικην βροντης, κορυφας κινειν τρομερσας,

Επι Παρνασσοιο καρηνα

10

Ηχησεν εν ωσιν Ὅμηρος.

ΚΑΡΑΚΤΑΚΟΝ τε σωμα τεκνε δακρυοις

Τεγλονται, τεκνε δυσυχως βεβλημενε,

Σοφοκλης ιδεν, ωπτειρεν τε.

“ Και τις χοραλος (ειπεν)

15

“ Και τις χοραλος ὕμνων;

“ Οὐ χειρες ου φοβοῦνται

“ Εμην λυραν εφειρειν,

“ Φρην τε πνεεσα μενος πυρος ακαμαλοιο, μελιστα

“ Οὕτως τολμησεν αειδειν.”

20

Εσιν Ελευθεριας θρεμμι, εσιν τεκνον Αθηνης,

Εκ Νησε τηλοθεν ελθων

Μεσαις τε, Θεοις τε φιλισης,

Ἑννεα

In D R A M A
C A R A C T A C I
GRÆCE REDDITUM*.

HYMNOS Vatum,
Vocem incantationum,
Tubæ sonitum,
Armorumque clangorem
Inter densa loca silvæ Monæ 5
Audiuit Græcia admiratione perculsa.
Gaude MADOR, et CADALLON:
Magica carmina, quæ SNODONIS
Possunt, instar fulminis, movere cacumina treme-
bunda,
Super culmina Parnassi 10
Sonuerunt in auribus Homeri.
CARACTACUMque corpus filii lachrymis
Humeſtantem, filii infeliciter iſti,
Sophocles vidit et miſertus eſt:
“ Et quis Choragus (inquit) 15
“ Et quis Choragus hymnorum (eſt?)
“ Cujus manus non timent
“ Meam lyram exſuscitare,
“ Menſque ſpirans vim ignis indefeſſi, maxima
“ Sic auſa eſt canere.” 20
Eſt Libertatis alumnus, eſt filius Minervæ,
E longinquo veniens ex Inſulâ
Muſiſque, Deisſque chariſſimâ,

* ▲ Cl. *Gleſſe* ex Æde Chriſt. Oxon. Alumno.

Ἐννεα γὰρ ταύτῃ τερπονται πολλαὶ Νυμφαί,
 Ἐξ οὗ παλαι Ἑλλάδος Αἰ, Αἰ,
 Ἀγεννῆς Βαρβαρος ἀρχῶν
 Χεὶρὶ σιδηρᾷ
 Ἐκάρωσε πολισματ' ἀνοικτῶς,
 Καὶ Παιδὰς δὲλως ἀμαθεῖς προσεταῖξε βιώναι.

25

Ἄρα ἐν τῇς τῆς τεχνῆς Μουσικῇ καὶ Γραφικῇ θαυ-
 μαζειν καὶ φιλεῖν δύνασθαι, εἰ καὶ μὴ ἐν ταύταις
 τύχῃ πεπαιδευμένος; Ναι μά Δία.

“ Μῦσαι, τοδὲ πολλὸν ἐπαινῶ

“ Ὅτι χερσὶν πειραρ ἄβυσσαι

“ Χορὸν οὐποτ' ἐθηκατ' ἀτακτῶν.

“ Χ' ὅτε τις μίᾳ Κερῇ

“ Πηλᾶς Ἑλικωνος ἀνοίγῃ,

5

“ Ποικίλα τῇ δυνάμει τινὰ φάρμακα

“ Μιγδὴν συμβάλλετε Πάσαι.

“ Νάρμαλος ἐκ κρηνῶν τῆ ἐν ἀνθεσὶ καλά ρέοντος

“ Ὁ πῶν ἡδυσμένον ὕδωρ,

“ Ὑμᾶς ἐφιλήσεν Ἀπάσας,

10

“ Ἀνέθηκε τέ κοινῶς

“ Ἱερὸν

Novem enim Puellæ sæpè hâc oblectantur,
 Ex quo tempore olim Græciæ heu! heu! 25
 Ignobilis Barbarus imperator
 Manu ferreâ
 Vexavit urbes nullâ misericordiâ,
 Jussitque filios servos ineruditos vivere.

Numquis igitur potest admirari et amare Artes Mu-
 ficam et Picturam, etiamsi non fortè fuerit in illis
 instructus? Etiam.

- “ Musæ hoc multum laudo,
- “ Quòd manibus ductâ recte,
- “ Nunquam turbâstis ordinem Chori.
- “ Et cum una aliqua Virgo,
- “ Fontes Heliconis aperiat, 5
- “ Quædam pharmaca varia potestate
- “ Promiscuè conjicitis Omnes.
- “ Fluenti pulchrè labentis inter flores ex fontibus
- “ Qui bibit conditam aquam,
- “ Amavit vos omnes, 10
- “ Dedicavitque communiter

“ Sacram,

“ Ἴερον, ‘ ΤΑΙΣ ἘΝΝΕΑ,’ βωμον.”

Φοῖβος εἰπεν.

Αἰψά τε Κλείω

Χρυσέῃ φορμυγῇ προσήδεν,

15

“ Ἀπο σὲ το δῶρον ἤκεν

“ (Ἀπο σὲ γένος γὰρ ἐσμεν)

“ Εἰ φιλοφρονῶς ἐχέσσαι

“ Ὀμοθυμαδὸν χαρῶμεν.

“ Ἀθάθον βροτοῖσι τ’ αὖτο

29

“ Δίδομεν φίλῃσι τεχνῶν,

“ Ἐτέρους φιλεῖν τὸν Ἄλλον.”

Α Θ Η Ν Α Ι.

ΦΕΥ πῶς Ἀθηναί πεσέει· ποιεὺς εὐκλεῦς

Ἐξ ὕψους τὲ πρὶν πόλιν νῦν κείμενη

Ποιᾷ ταπεινότητι· τοσσόν ἡλλαξεν

Δαλευμα πάντων τῶν κακῶν ἀνθρώπων

Πολλῶ κακίσον· εὐγενεῖ φρονήματι

5

Ἐναντίον μαλίστα, τὴν ἀθυμίαν

Καὶ δειλίαν γεννᾷ φρενὶ χαμαιπετεῖ,

Τικίεσσα

“ Sacram, NOVEM, aram.”

Phœbus dixerat.

Statimque Clio

Auræ citharæ accinebat,

15

“ A te donum venit

“ (A te enim progenies fumus)

“ Si benevolè affectæ

“ Uno animo lætaremur.

“ Hoc ipsum bonum inter mortales

20

“ Domus amantibus Artium,

“ Ut alius amet alteros.”

A T H E N Æ.

HEU! quantum cecidistis Athenæ! ex quali gloriosâ

Altitudine priscâ Urbs nunc jacens

Quali humilitate! tantum mutavit

Servitus, omnium malorum hominibus contingen-
tium

Longè pessimum: generosæ animi-elationi

5

Maximè adversaria, dejectionem

Et timiditatem parit mente abjectâ,

Omnibus

Τικίεσσα πασαις σμικροτητα πραξεσιν.

Αλλ' ητε κλειν' ελευθερωσ οικεμεναι.

Εγω παλαιων ημερων μεμνημενος

10

Φορμινγα προσλαβων αειδειν βελομαι.

Νεφος Ανδρων ομμασιν αντα

Σεμνων προσωποις

Σχημαλι σεμνων.

Πρωτον τε Σολωνα γινωσκω.

15

Νομυς εδωκας

Σοφυς Αθηναις,

Ουτως πολιν ευ ποιησας

Οτι καλην ταξιν εθηκας.

Φερε μυρσινην τερεινην,

20

Φερε χλωρα φυλλα δαφνης,

Ινα συμπλεκων πυκαζω

Στεφανοις μετωπα Κερων

Οι κτανετην, κτανετην Τυραννον.

Ιππαρχος ολλυζαι. φυγεν δ'αδελφος.

25

Περσων γραβον ηγεν ανελθων,

Μετ' απειλων σκηπτρον απαιτει.

Ειδω Μιλτιάδην.

Αμφονδον ορνυμενος βλεμειται.

Δору μαινεται εν παλαμησιν,

30

Διψα μονον Ιππιε αιμα.

Χρησος Αρισειδης τε, Θεμισοκλης τε παρεισι.

Οπλων, τριηρων

Στησω

Omnibus actionibus exiguitatem creans.

At eratis inclytæ dum libertate habitaremini:

Ego recordatus antiquorum dierum 10

Assumtâ citharâ canere volo.

Nubes oculis occurrit Hominum

Augustorum personis

Augustorum habitu:

Primumque Solona nosco. 15

Dedisti leges

Sapientes Athenis,

Ita urbi benefaciens

Quod pulchrum ordinem instituiti.

Fer myrtum teneram, 20

Fer viridantia folia lauri,

Ut contexens ornarem

Coronis frontes Juvenum

Qui interfecerunt, interfecerunt Tyrannum.

Hipparchus perit: fugit autem frater: 25

Perfarum exercitum duxit reversus,

Minitans sceptrum requirit.

Videô Miltiadem:

Per cædem concitatus truculenter-circumspicit:

Hasta furit in manibus, 30

Sitit solum sanguinem Hippia.

Probus Aristidesque, Themistoclesque adsunt:

Armorum, triremium

Statuam

Στησω τροπαια

Εσθλοισι τέλοισ·

35

Πολεμῶντες, μητιωντές

Περσαις φερων αισχρον ολεθρον.

Και νυν παρεσε πρώοι

Ειρηνικοις εν ερλοισ.

Σε, Σωκρατης, ει και φθονος διωλεσεν,

40

Αλλ' ὕστεροι σεβάζομεν Σ' ἐξ ἔρανης

Σοφίαν καλῶντα προς αιαν.

Σε, Πλάων, πεπνευμενε θυμον;

Εν τιμαῖς αἰόμεν Αρετης ἱέρηα

Τας τ' Ἐρεβῆς ποινας, Μακαρων νησας τε γραφονῆα. 45

Γλωσσης Ξενοφωντος ἀκρω,

Μελιτος γλυκιων ῥέει αυδη.

Ες καλον, ες κ' αἶσθον προτρεπει νυν· αλλοθι χαιρων

Εβόησε Θαλατῆα, Θαλατῆα.

Ες Ολυμπια τις κροῖος ἐσιν

50

Χειρων; πολυθρῆς γενετ' ηχος.

Ἡροδόσιο λοδοισι Πανηγυρὶς αἶνον ἔδωκε.

Δακρυα ζήλα

Μεγαλα παραδειγμαῖα θυμῷ

Παιδος Θεκυδιδε

55

Ομμαῖα τεγλειπῶ

Αυσηρε Συγγραφευ, Κινήσις εἰσαεῖ

Ακρεῖαι τῆς Ἑλλάδος και Βαρβαρων.

Οἱμοι και προσιδον

Ἡαιδας

Statuam trophæa
 Hisce egregiis:
 Bellando, consulendo
 Persis turpe exitium intulerunt.
 Et nunc adeste principes
 In factis ad pacem pertinentibus.
 Te licet, Socrates, invidia perdidit, 40
 At posteri veneramur Te e cœlo
 Sapientiam deducentem ad Terram.
 Te, Plato, divinitus-inflate animum,
 In honore ducimus Virtutis sacerdotem
 Pœnasque Erebi, Insulasque Beatorum describen-
 tem. 45
 Linguam audio Xenophontis,
 Vox suavior melle fluit:
 Ad honestum, bonumque hortatur modò: modò ex-
 ultans
 Exclamavit, Mare, Mare.
 Apud Olympiacos-ludos quis plausus est 50
 Manuum? fuit clamor multifonus:
 Cœtus-Publicus laudem Sermonibus Herodoti dedit.
 Lachrymæ æmulationis
 Ingentis argumenta animi
 Pueri Thucydidis 55
 Oculos humectant.
 Austere Historice, Motus in æternum
 Græciæ et Barbarorum auditur.
 Hei mihi! et aspexi

Παιδας Αθηνῶν

60

Αλλον ἐπ' ἄλλῳ

Κεισθαι ανοικτως,

Εν λοιμῳ σκηψεν Πυρφορος ὡδε Θεος.

Γης ἐξ ἀπώσης ζῶα σείχει ποικίλα.

Σωμάλα πάντων.

65

Χρείας ὅποιας

Φυσεῖ πορίζει,

Γράψεν Αριστελῆς διακρινων.

Αλλα βρεμοντ' ὄρω Τυδῆ· ὄρω Καπανηα·

Ἀσπις σημα φερεῖ, δια χειρων λαμπὰδ' ἐχοντα 70

Ἀνθρωπον γυμνον, “ Πρῆσω πολιν,” οὗτος ἀπειλεῖ.

Ἄλλοθι φωνῇ

Τρις προσεείπεν

“ Ἴω, τι δὲ μελλομεν Οἰδιπες

“ Χωρεῖν; τι Σὺ τοσσα βραδυνεῖς; 75

Ἄλλον ἀκχε’

Ταρβῶν ἱκετεύσεν Ἀδελφην,

“ Μητερ, δρακονίδεις κορας μὴ πῖσει μοι·

“ ὦ Φοῖβ', ἀποκλένυσσι μ' αἱ δεινὰί θεαι.”

ὦ Τρεῖς κλεινοῖαί τοι Τραϊκοί, φοβεραν δόξε γηθεῖν 80

Γηθοσυνην Σικηνὴ τοῖς ὑποκρινόμενοις.

“Ὦς κεραυνος πᾶ φορήσεις

Δημοσθένης; “ Οὐχὶ Φίλιππος

“ Παντα προείληφεν τὰ χωρία;

“ Οὐχὶ μὲν ἐχθρὸς; 85

“ Μακε-

Athenienses

60

Alium super alium

Jacere indefletos,

In peste ita incubuit Ignifer Deus.

Ex omni terrâ varia animalia ordine procedunt:

Corpora omnium

65

Quos usus

Naturâ præstant

Aristoteles distinguens descripsit.

At video Tydea frementem: video Capanea:

Clypeus gerit insigne, Habentem in manibus facem 70

Nudum Hominem, hic minitatur "Comburem Ur-

"bem."

Alio in loco vox

Ter allocuta est,

"Io, quid autem cunctamur, CEdipe,

"Discedere? cur Tu tantum moraris?" 75

Alterum audi:

Trepidans obsecravit sororem,

"Mater, serpentibus-horridas puellas ne mihi in-

"cutias!

"O Phœbe, occident me hæ atroces deæ!"

O Tres celeberrimi Tragici, date lætari terrificam 80

Lætitiâ inter ea, quæ Scenâ aguntur.

Uti fulmen quo me agitabis

Demosthenes? "Nonne Philippus

"Omnia castella præoccupavit?

"Nonne equidem inimicus (est)?" 85

E 2 "Nonne

“ Μακεδων ουκ εσιν ολεθρος;

“ Αλλα πολιται

“ Σκεψασθε, φυλαττετε, τειχη

“ Μηπως υπορυξη απιστος.”

‘Ως οφελος πεισαι· τοτ’ Ελευθεραι ειεν Αθηναι, 90
Μηδ’ αισχρως, αισχρως (ως νυν) Πολις ημυσειε.

ΕΙΣ ΑΛΛΟΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ.

ΣΙΓΑΤΕ παλιν ανδρες ευηθεςαλοι,

Φρονειτε μηδεν το πρεπον,

Οι συν γενει θηρων ταπεινω κρινετε

Ανθρωπινην καλην φυσιν.

Τις εκ Λυκειε ερχεται, και νεθελειν 5

Ουτως διδασκων ηρξατο·

“ Αρ’ εσιν κδεν, μεροπας ημας συλλαλειν

“ Ομιλiais τε, και λογοis;

“ Τι δ’ ην, το πεισαν εξ ορυκλων κρεσι

“ Αντρων ανερπειν της Βροβης; 10

“ Τι δ’ ην, το πεισαν και πολλεις δεδμηκεναι,

“ Ευρειν τε την ευλαξian;

“ Εντευθεν ησαν Τεχναι εξησκημεναι

“ Εν πασιν εργois δαιδαλος·

“ Μεσαι

“ Nonne est Macedo vilis-homo?

“ At cives

“ Considerate, vigilate, muros

“ Ne forte subruat infidus.”

Quàm debueras valuisse-persuadendo : tunc Liberæ
essent Athenæ, 90

Neque turpiter, turpiter (ut nunc) Urbs cecidisset.

Ad* Alterum ARISTOTELEM.

SILETE viri omnium absurdissimi,

Sapitis nihil quod decet,

Qui comparatis humili generi ferarum

Pulchram humanam naturam.

Quidam venit ex Lyceo, et admonere 5

Sic docens cœpit:

“ Est igitur nihil? nos articulatam-vocem-habentes

“ colloqui

“ In congressibusque, et orationibus?

“ Quid autem erat, quod persuasit in montibus ex

“ defossis

“ Antris ut exirent, Hominibus? 10

“ Quid autem erat, quod persuasit etiam ut ædifi-

“ caverint urbes,

“ Atque invenerint rectum ordinem?

“ Ex hoc artes erant exercitatæ

“ In omnibus operibus dædalis:

* Honoratissimum Jacobum Burnet, Dominum de Montcaddo.

- “ Μεσαι προσηδον· και διδασκον οι Σοφοι 15
 “ Ευχαισι τιμᾶν ευσεβως
 “ Το ΚΡΕΙΤΤΟΝ· αυτον ΟΝΤΑ τον ΝΟΤΗ—
 “ ε νομοις
 “ Το ΠΑΝ τελευταται, σωζεται.
 “ ΑΝΑΞ Ολυμπω εις ΣΥ μεν παντοκρατωρ.
 “ Ανθρωπος εν γη φερταλον. 20

ΕΙΣ ῬΕΔΥΚΙΝΑΝ

δια πολλε χρονε παλιν ὀρωμενην.

ΜΗΤΕΡ μαθηματων, ιοντι σε πελας
 Θυμος γεγηθεν, αιψ' ανα μνημην καλων
 Ετεων απαντα τερπνα των νεωτερων·
 Ταις ηδονας ευρημενας εν αλσεσι,
 Ταις εν αβροισι Νηιδων τοις ηθεσι, 5
 Φαιδρον γελωια, και λαλημα συντροφων,
 Μελισμα Μεσων, και Σοφων νοημαια.

Βιος μεριμνων ην απειρος ουτοσι.
 Αλλ' ειπε Παισιν εν σχολη τη χρυσεα
 Αγεσιν ημερας, οτ' ες' εν αλσεσι 10
 Τερψις μεμιγμενη καλοισιν ανδρασι·
 Βιε τέλος τε μηδαμως γνωσκειαι
 Τοις μηποτ' εκ παθηματων λυπευμενοις.

“ Musæ accinebant : et sapientes docebant 15

“ Precibus piè honorare

“ Numen : ipsum Existentem Animum : cujus le-

“ gibus

“ Universum ordinatum est, conservatur.

“ Tu quidem Olympo Rex es Omnipotens :

“ Homo in terrâ est præstantissimum. 20

IN RHEDYCINAM

post longum intervallum rursus conspectam.

MATER Disciplinarum, (mihi) prope te venienti

Mens lætatur, statim ad memoriam revocans

Omnia jucunda annorum nempe juniorum :

Voluptates quæ inventæ sunt in nemoribus,

Quæ in agris locis consuetis Naiadum, 5

Hilarem risum, et loquelam eorum simul educato-
rum,

Cantum Musarum, et sententias sapientum.

Hæcce erat vita expers curarum.

At dic Filiis (tuis) in hoc aureo otio

Agentibus dies, quod in doloribus est 10

Oblectatio mista honestis viris :

Finisque vitæ nullo modo percipitur

Illis qui nunquam præ calamitatibus tristantur.

ΕΙΣ ΣΟΦΟΚΛΗ.

ΙΑΙΣΣΟΥ Μῆσαις ἱερὰ παρὰ καλά ῥέεθρα,
 Χλωραῖς ἐν βησσაῖς, μινυρίζει νυκλὸς ἀηδων
 Ἐνθα κλαδοῖς δένδρων λίψεως, κάλακκειμενος εὐδων
 Παις εὐτυχὲν Σοφοκλῆς. Ἵτοτ' ἀνηρεῖψαντο μελισσαι
 Χεῖλεσιν, ἥδυνεπὴς ἵνα πάντα γλυκίστα λαλήσῃ. 5

Ἀλλὰ τι τῶς τρομερῶν ἐταραχθῇ σῆθος ἐν ὕπνῳ;
 Δεῖνα τιν' ἐν θυμῷ φαντασμαῖα τέξεν οὐνερός·
 Ὀφθαλμοῖς νεκρῶν εἰδῶλα δοκᾷσι παρεῖναι.

“ Αἶας εἰμ', ἐν χερσὶ φέρω ξίφος· αἶμα πλατύνων
 “ Σταζὼν ἐμῶν σπλᾶγχων πέπαλακται· ταυτ' αἶλις
 “ ἔσω. 10

“ Εἰσίδε μ' Ἠλεκτραν δυσήνην· ἀνδρὰ κανέσῃ
 “ Μητερί καὶ Μοιχῷ δαλευῶ· φίλτατ' Ὀρεσά
 “ Μη, μὴ δηθυνης διπλῇ τῆς σῆθεα παῖσαι.
 “ Οἰμῶν Λαβδακίδης αὐλὸς περοναισὶ τυφλῶσα·
 “ Αἰτίος ἀρρήτων· οὐ φεῖδ'· μὴδ' ἐρεεῖνε. 15

“ Μακρὰ δέμας μελλῶ κρυπτεῖν ἐν χασμαλί γαίης.
 “ Δίμος ἐμ' Ἀντίγονην πείρας κάλαφρακτον ἐν αὐτῷ
 “ Ὀλέσετ' ἐνκομένην, ὅτι νεκρὸν ἀδελφὸν ἐβάρσα.
 “ Πῶς ὁδε, πῶς ἐλκεῖ φονίος σαφὰ δεικνύει (οἰμοί
 “ Ἄλγος ἀνῆλθεν) ὅτ' εἰμι Φιλοκλήτης· πάλιν ἔρπω 20
 “ Πρὸς Λημνον, βλεψὼν φευ μὴδ' ἐν συντραφον οἴμα.
 “ Εἰμι

IN SOPHOCLEM.

JUXTA pulchra fluenta Ilyssi Musis sacri,
 In vallibus viridantibus, lusciniâ nocte queritur
 Ubi ramis arborum canorè, accumbens fortè dormiebat
 Sophocles puer. Tunc apes se apposuerunt
 Labris, ut suaviloquus omnia caneret dulcissima. 5

Sed cur tantum tremens commotus est ad pectus
 in somno?

Somnium creavit quasdam horrendas species in animo:
 Simulachra mortuorum videntur oculis adeste:

“ Ajax sum; gero in manibus gladium: sanguis-

“ nem percussis

“ Meis visceribus stillans inquinatur: hæc fat sint. 10

“ Inspice in me Electram infelicem: quæ interfecit

“ virum

“ Matri, et mœcho servio: dulcissime Orestes,

“ Ne, ne moreris duplici plagâ illius pectus ferire.

“ Filius Labdaci ipse cœcavi fibulis oculos,

“ Auctor infandorum: O parce: ne interroga: 15

“ Longum moror celare corpus in hiatu terræ.

“ Fames me Antigonem septam in faxeo antro

“ Perdidit tabescentem, quod sepelivi fratrem mor-

“ tuum.

“ Hic pes, pes vulnere cruentus manifestè ostendit

“ (hei mihi

“ Dolor rediit) me esse Philoctetem: rursus serpo 20

“ Ad Lemnum, visurus heu! ne unum oculum so-

“ ciorum.

“ Sum

“ Εἰμι σοὶ Ἡρακλῆς· ὅλοον πυρ σάρκα πεπωπεν.

“ Ὡς γερνόν, νῶτος, πᾶν σώμα· διώλεσε καύμα.”

Παῖς ἐτι κοιμᾶται· μαλακὸν νυν δ' ἐμπεσεν ὕπνον,
Δακρυοῦν τε γελῶν χαιρεῖ διαμυθὸν Ὀμήρε, 25

“ Εὐγρεο, τέκνον ἐμὸν, φοβερῶς γράφε πένθεα τέττων,

“ Οὕτως ἐν τραγικοῖς νικήσεις αἰὲν ἄλῳσι.”

Εἰς ΧΡΟΝΟΝ,

ΤΙΣ ἐσσι; καὶ παθὼν τι ῥυσσὸς ὡχριᾶς;

“ ΧΡΟΝΟΣ, Γερῶν· ὁ μυρίας καὶ μυρίας

“ Γενεὰς βιώσας· αἰτία τῇδ' ὡχριῶ.”

Δρεπανὸν τι χερσὶ καὶ φορεῖς τοδ' ἀγκυλόν;

“ Ἀμῶν τὰ βάθρα, φρεδὰ ποιοῦ τειχεᾶ.” 5

Πινᾶξ ὃ δ' ἔτος σημάων γεγραμμένων,

Τίς ἐσι; καὶ τί μὲν νυν γεγραμμένα;

“ Πινᾶξ ἔχει μὲν σημά' ἐν γεγραμμένοις

“ Τρισμυρίων πολισμάτων νυν, πάνλαχ·

“ Ζητῆσιν ὑμῖν, εὐδαμῶς ὀρῶμενων, 10

“ Τροίας, Βαβυλῶνος, Περσέπολεως καὶ Μεμφεως·

“ Ἀνδρῶν

" Sum Hercules : ignis perniciosus ebibit carnem :

" O pectus, tergum, omne corpus!--æstus perdidit."

Puer adhuc obdormit : nunc autem incidit in mol-
lem somnum,

" Ridentque mistis lachrymis gaudet propter vocem

" Homeri,

" Surge, mi fili, describe luctus horum ita ut

" formidinem incutias,

" Ita semper vinces in Tragicis certaminibus."

IN T E M P U S.

QUIS es? et quid accidit quod rugosus pallefcis?

" TEMPUS, Senex: qui innumera

" Sæcula vixi: hâc autem causâ pallefco."

Cur et geris hanc curvam falcem manibus?

" Metendo fundamenta, evanidos facio muros." 5

Tabula autem hæc signorum scriptorum

Quænam est? et quid indicant scripta?

" Tabula quidem habet signa inscripta

" Triginta millium urbium nunc, ubique

" Vobis quærentibus, nusquam conspiciendarum, 10

" Trojæ, Babylonis, Persæpolis, et Memphis:

" Nume-

“ Ἀνδρῶν τ' ἀριθμὸν τῶν θανούτων παντοίῃ,

“ Ἀριθμὸς ἐστὶ τοσσος, ὅσσον ἔποβεν

“ Γλωσσαῖς δυνάιντο πάντες οἱ νυν ἐκφέρειν.

“ Τι δακρυεῖς μάλαίε;” — Μὴν ἀνελεῖς γενεά; 15

“ Γενεά, μὲν εἶπας; εἰμ' ἐγὼ γ' αἰετένης·

“ Ἐλεῖσα τὰς βιῶντας· (οὐ τεθνηκόας)

“ Καὶ νεβελῶν ἐκ τῶν παλαιῶν δείγμασι,

“ Ἀνθρώποι ἐξε, Σωφρονεῖτε, πολλακίς

“ Αὖσα· τ' αὖτις σοὶ λέγω. Πορεύεον.” 20

Πῃ; “ τὴν Ἀἰύσον τὴν Σε προσδεδεγμένην.”

Προφρῶν ἐλευσόμεαι θεοὶς κεκλημένοις.

“ Numerumque hominum qui ab omni tempore
“ mortui sunt,

“ Numerus tantus est, quantus nunquam

“ Omnes qui nunc sunt possint linguis enunciare.

“ Cur lachrymaris, stulte?”—Num immisericors
natus es? 15

“ Natus, quidem dixisti? Ego sum sempiternus:

“ Misertus sum viventium (non mortuorum)

“ Et admonens exemplis ex antiquis,

“ Homines estis, sobrii estote, sæpè

“ Clamavi: hæc ipsa tibi dico. Eundum.” 20

Quo?—“ ad Abyssum quæ te expectat—”

Lubens veniam a Diis vocatus.

Εἰς Ἑλλᾶδα.

ΧΡΟΝΟΫ παλαιὸν θαῦμα, Γῆ Ἑλληνικῇ,
 Ὅπλοις ἀριτευσάσα, καὶ Τεχναῖς ὁμῶς,
 Μισῶν ἐν ἐρσίοις ποικίλοις ὑπείροχος·
 ὦ πάρις εὐγενῶν Βροτῶν οἰκῶμενη,
 Χώρα δίκαιως προσφιλεσάτῃ Θεοῖς
 Σε προσκυνήσας, “ μακρὰ χαιρεῖν ” νυν φράσω.

Τ Ε Λ Ο Σ.

In GRÆCIAM.

PRISCI temporis admiratio, TELLUS GRÆCA,
Quæ (in) armis præstitisti, et simul Artibus,
Musarum in operibus variis excellentissima :
O Patria generosis Hominibus habitata,
Regio Diis jure gratissima,
Te cùm salutaverim, " longum vale " nunc dicam.

F I N I S.

187

THE HISTORY OF

THE HISTORY OF THE
CITY OF LONDON
FROM THE FOUNDATION
OF THE CITY
TO THE PRESENT
TIME

187

P. 28

P. 3

P. 4

P. 5

P. 6

C O R R I G E N D A.

- P. 18. *pro* v. 9; 10, *lege*
 Σκοπελοισιν η καθησαι
 Παραι θιναι της θαλασσης
 Ὑπο τηνεμον γαληνην;
 An sedes scopulis
 Juxta littus maris
 In tempore tranquillæ ferenitatis?
- P. 28. *pro* Argumento Εἰς Δομους, &c. *lege*
 Εἰς Ὑποδοχειον
 Ὀδῶν καὶ Γερασιν Ὡκισμενον
 In Hospitium
 Viatoribus et Senibus Ædificatum.
- P. 36. v. 10. *pro* Χροαφες,
lege Κροῖαφες.
- P. 42. v. 12. Argum. ΛΑΚ. ΓΥΝΑΙΚ.
pro γαρ, *lege* Ὅτ' quod.
- P. 61. v. 21. *pro* domus,
lege damus.
- P. 74. v. 8. Argum. Εἰς Χρόνον
pro εντετραμμενα, *lege* εντετραμμενα

CORRIGEND A.

